

el butlletí

B90 juliol de 2014

Casal dels Catalans de Califòrnia

Carta del President

ÍNDEX

Carta del President <i>Letter from the President</i>	1-3
Actes	4-7
Notícies <i>News</i>	7
Registre catalans a l'exterior	8-9
Nous Socis <i>New members</i>	10
30è Aniversari <i>30th Anniversary</i>	10-11
Activitats del Casal <i>Casal Activities</i>	12-13
Notícies <i>News</i>	14-23
Poemes <i>Poems</i>	24-25
Sabies que... <i>Did you know that...</i>	28
Treu la llengua <i>Stick out your tongue</i>	27
Cuina <i>Cuisine</i>	28-29
Entrevista <i>Interview</i>	30-32

Al febrer vam celebrar brillantment el 30è aniversari del Casal en un restaurant de Long Beach, a la vora del mar, amb una vista preciosa i emblemàtica de la nostra costa de Califòrnia. Va ser una trobada molt emotiva.

Es va decidir fer la festa en un restaurant de manera que tothom pogués gaudir sense haver de preocupar-se si els tovallons estaven ben plegats, si l'arròs estava ben cuit o les banderes ben penjades.

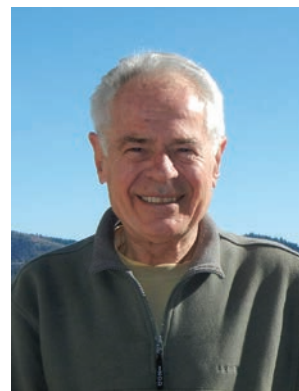
Va ser una ocasió també per reflexionar com passa el temps, com i perquè ha perdurat el camí que es va començar ja fa un terç de segle, i també com tants dels que van donar l'empenta original al Casal ja no ens poden acompanyar.

Recordo vivament la primera vegada que vaig assistir a l'aplec del Casal. Va ser al Rancho Domínguez el 1981. El Casal encara no estava formalment establert. Jo feia vint anys que vivia a Los Angeles, gairebé no tenia amics catalans i ni havia tingut ocasió de parlar en català amb ningú. La impressió de trobar-me amb un grup de persones al Rancho que parlaven la meua llengua mare va ser tan emocionant com seria la de trobar-se novament amb un estimat germà o germana després de molts anys de separació. Vaig pensar que organitzar aplecs pels catalans lluny de la seva casa pairal era molt important i vaig decidir no desvincular-me mai més d'aquest grup.

Aquest aplec al Rancho de 1981 no va passar pas perquè sí. Com en tots els afers dels homes sempre hi ha un nucli embrionari de persones que posen les coses en marxa, que obren el camí a seguir.

Repassant antics arxius del Casal vaig trobar un retall del diari Avui de maig del 1981. Començava així: "El Rancho Domínguez torna a ésser un feu català gairebé dos segles després de rebre aquest nom... Més d'un centenar de catalans, amb mallorquins, valencians i filocatalans, a més d'invitats de diverses regions espanyoles, es van aplegar per commemorar les festes de Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat... El professor de la Universitat de Domínguez Hills, Joan Corominas, va organitzar una festa típicament catalana per primera vegada en l'indret que duu el nom d'un català soldat de l'imperi espanyol. Joan Josep Domínguez era soldat de l'expedició manat pel també català Gaspar de Portolà..." Col·laborant amb Joan Corominas en l'organització d'aquell primer aplec hi havia la Rosaura de Montagut. Molta de la correspondència de l'arxiu està signada per ella.

L'Aplec de Primavera del 81 va anar seguit d'un altre a la tardor d'aquell mateix any. Amb això ja va quedar establert el patró, la tradició, de dos aplecs a l'any al Rancho. Sobre l'Aplec de Primavera del 1982 escriu Joan Corominas: "Enguany l'àpat de germanor ja no fou com l'any passat pa amb tomàquet i botifarra catalana, sinó un bon plat de mongetes amb botifarra... El benemèrit personal de la cuina, com sempre, foren la família Aranda - Andreu... També tinguérem un bon repertori de música. En Toni Artigau ens portà un potent equip de micro i altaveus, i molta música, ben escollida i molt variada. Semblava que ens trobàvem davant La Principal de la Bisbal. Ho diem per en Quim Morera. Es ballaren sardanes de valent... Al temps que els grans ballaven, la Maria

Pere Garriga

CASAL DELS CATALANS DE CALIFÒRNIÀ

PO BOX 91142

Los Angeles, Ca 90009

Tel. +1 310 640 88 47

info@casalcatalalosangeles.org

www.casalcatalalosangeles.org

Segueix-nos a Facebook a Casal dels catalans de Califòrnia

CRÈDITS

Editora en cap

Ornella Torralba

Co-editor

Pere Garriga

Correctors, Traductors/es

Anna Torrents

Pere Garriga

Alba Alfonso

David Escofet

Manel Garrido

Irene Rodriguez

Alba Alfonso

Clara Salvador

Anna Guell

Col.laboracions

Anna Fusté

Noemi Ballester

Jordi Fernandez

Anais Fuentes

Lowell Lewis

Angelina Om

Ruth Cabre

Anna Torrents

Carme Roig

Pere Garriga

Disseny

Ornella Torralba

Les opinions expressades al Butlletí
són les dels autors/res dels articles

Amb el suport de la

Generalitat
de Catalunya

Words from the President

Pere Garriga

Dolors Martí havia preparat tota una sèrie de jocs i entreteniments per la mainada... També tinguérem una rifa en que es rifaven ampolles de xampany del bo, obsequi de Pere Forasté, una guia de Josep Pla, i uns plats d'aram repujat, obra i obsequi d'en Frank Saló que també donà un cop de mà a la cuina i s'encarregà de les begudes refrescants... Es recitaren finalment poesies en català. Una d'elles llegida per Frank Balagué anomenada "Carta d'un pagès, arribat a Califòrnia a un amic seu de Catalunya" (Nota: Aquesta poesia està reproduïda més endavant en aquest butlletí)... Agraïm la cooperació del comitè organitzador que s'havia reunit a casa de la Rosaura de Montagut i que estava format per Pere Forasté, Pere Aranda i senyora, Maria Dolors Martí, Frank Balagué, Frank Saló i senyora, Vicent Mas, Ramona Denny, Maribel Yorba, Toni Artigau, Randy Grant i Rosaura de Montagut....". Després de l'Aplec de Primavera del 1983, el primer de maig, es celebrà l'assemblea general i s'establí formalment el Casal dels Catalans de Califòrnia. L'acta comença així:

"A les cinc de la tarda del diumenge dia 1 de maig de 1983, en el menjador del seminari Dominguez tingué lloc l'Assemblea General convocada pel Consell Directiu Interi del Casal dels Catalans de Califòrnia. Hi eren presents el President Ramon Martí, el vicepresident Quim Morera, la secretària Rosaura de Montagut, el vicesecretari Eduard Becardí i els següents socis: Maria Dolors Martí, Teresa i Henry Wroblewski, René i Paquita Sambres, Josep Llauradó, Josep i Cinta Salvador, Joan Sunyol, Josep Massana, Josefina Vidal, Joan Arboles, Pere Garriga, Miquel Huguet, Joan Bertran, Magda i Armin Schafler, Antoni Artigau, Ricard Adan, Higiní Dalmau, Francisco i Marilyn Vall, Ramon Albalat, Montserrat Simó, Pere i Marta Aranda, Agustí Guardino, Josep Sebastià, Larry Ulvestad, i Núria Andreu, Joan Corominas, Dolors Garriga, Ramon Polo, Randy Grant, Norma Riccio, i Isabel Azeitrer... A continuació es van discutir i aprovar els nou estatuts del Casal..."

Volia recordar en aquestes Paraules tots aquells que van formar el nostre Casal, alguns d'ells i elles peces claus, que amb el seu entusiasme, labor i seny van col.laborar en la fundació de l'associació que fins ara ha perdurat. Esperem seguir trobant entre nosaltres aquestes persones dedicades als objectius del Casal de fomentar la nostra cultura i llengua, mantenir l'esperit de solidaritat, germanor i ajuda mútua entre els membres de la comunitat catalana de Los Angeles.

This past February we celebrated Casal's 30th anniversary in great fashion at a restaurant in Long Beach, close to the ocean, with a beautiful view so representative of our fine California coastline. It was quite an emotional reunion.

We had decided to have the event in a restaurant so that everyone could enjoy the day without having to worry if the napkins had been folded properly, if the rice had been sufficiently cooked or the flags were hanging straight.

It was an opportunity also to reflect on how time goes by, on how and why the journey we embarked upon a third of a century ago has lasted, and how so many of those who gave the original push in its launching are no longer with us.

I recall vividly the first time I attended a Casal "aplec" picnic. It was at the Dominguez Rancho in 1981. Casal had not yet been formally established. I had been living in Los Angeles during the last 20 years and had hardly a Catalan friend nor had had an opportunity to speak Catalan with anybody. The impression pressed upon me of suddenly meeting a group of people at the Rancho that shared the language my mother had taught me was as strong as might be finding a beloved brother or sister after a long absence. I thought that these kind of reunions of Catalans far away from home was very important and decided that I would not lose touch with this group again.

The "aplec" gathering at the Rancho in 1981 did not happen by coincidence. As in all men's affairs there is an embryonic nucleus of persons who get things going, who mark the path we are to follow.

As I was pouring over the old archives of Casal I found a clipping of the Catalan newspaper Avui (now defunct) of May 1981. It started like this: "The Rancho Dominguez became once more a Catalan manor nearly two centuries after it was given its name... Over one hundred Catalans, together with Mallorcans, Valencians and friend of Catalonia, together with people invited from the different other regions of Spain, gathered to commemorate Saint George's Day and Our Lady of Montserrat... Joan Corominas, a professor of the University of Dominguez Hills organized a typically Catalan event for the first time at this location which bears the name of a Catalan soldier of the Spanish Empire. Joan Josep Domínguez was a soldier of the expedition headed by the also Catalan Gaspar de Portolà..."

Together with Joan Corominas that first "aplec" came about with the help of Rosaura de Montagut. Much of the correspondence regarding that first "aplec" is signed by her. The Spring "aplec" of 1981 was followed by an Autumn "aplec" that same year. With this the tradition of two picnic gatherings a year at the Rancho was established. Regarding the Spring "aplec" of 1982 Joan Corominas writes: "This year the brotherly meal was no longer as that of the previous year consisting of bread and tomato with Catalan "botifarra" sausage. No, it was a good portion of cooked dried beans and "botifarra"... The meritorious cooks were the Aranda-Andreu families... We also had a repertoire of music. Tony Artigau brought a powerful loud speaking system, and lots of music, very well selected and varied. It seemed we were before La Principal de la Bisbal sardana band. We mention this because of Quim Morera. We bravely danced sardanes... While the

elders danced the sardanes the children had a series of games and entertainments managed by Maria Dolors Martí... We also had a raffle of a set of well regarded bottles of cava, a gift of Pere Forasté, a guide by Josep Pla, and a set of copper plates artistically decorated by Frank Saló who also helped the cooks and served the cool drinks... A few Catalan poems were recited. One of them was read by Frank Balagué called "A letter from a farmer, recently arriving to California to a friend in Catalonia" (*)... We thank the help of the organizing committee which met at Rosaura de Montagut's home and which consisted of Pere Forasté, Pere Aranda and wife, Maria Dolors Martí, Frank Balagué, Frank Saló and wife, Vicent Mas, Ramona Denny, Maribel Yorba, Toni Artigau, Randy Grant and Rosaura de Montagut....".

Following the Spring "aplec" of 1983 on May

1, the first General Assembly met to formally establish Casal dels Catalans de California. The minutes of that meeting start:

"At 5PM of May 1, 1983, the General Assembly convened by the Interim Board of Directors met at the dining room of the Dominguez Seminary . Those attending were the president Ramon Martí, the vicepresident Quim Morera, the secretary Rosaura de Montagut, the vice secretary Eduard Becardí and the following members: Maria Dolors Martí, Teresa and Henry Wroblewski, René and Paquita Sambres, Josep Llauro, Josep and Cinta Salvador, Joan Sunyol, Josep Massana, Josefina Vidal, Joan Arboles, Pere Garriga, Miquel Huguet, Joan Bertran, Magda i Armin Schafner, Antoni Artigau, Ricard Adan, Higiní Dalmau, Francisco and Marilyn Vall, Ramon Albalat, Montserrat Simó, Pere and Marta Aranda, Agustí Guardino,

José Sebastia, Larry Ulvestad, and Nuria Andreu, Joan Corominas, Dolors Garriga, Ramon Polo, Randy Grant, Norma Riccio, and Isabel Azeitrer... This was followed by the discussion and approval of the new bylaws of Casal..."

I wished to recall in these Words of the Butlletí all of those who were members of Casal, some of who were key to its formation, who with their enthusiasm, labor, and good judgment worked together to found the associations which has survived to this day. We hope we will continue to find among us such persons committed to Casal's objectives which are to promote our culture and language, to maintain a spirit of solidarity, brotherhood and mutual support among the members of the Catalan community of Los Angeles.

Apunteu al calendari Save the Date

Projecte V. Dia i hora a concretar.

**28 de setembre Aplec de Tardor / September 28th Fall Picnic
Celebrarem la Castanyada/We will celebrate Autumn's welcome.**

7 de desembre Festa de Nadal / December 7th Christmas Party

Totes les dates seran actualitzades a través del nostre correu electrònic i Facebook.
All the dates will be posted through our email blast and Facebook.

Actes

REUNIÓ CONSELL

10 novembre, 2013, 10:00 a 12:00

Rancho Dominguez

Assistents: Anna Colilles, Marius Cucurny, Gonzalo Giménez Coloma, Montse Jason, Ferran Martí, Ornella Torralba, Anna Torrents, Eli de Val, Norma Vargas.

Ordre del dia:

- Acta de l'última reunió – 13 octubre
- Tresoreria-
- Estat de comptes
- Subvencions i justificacions
- Classes de català a UCLA
- Organització Festa de Nadal que es farà el 8 de desembre
- Inventari de begudes i menjar al magatzem
- Altres Qüestions

REUNIÓ ORDINÀRIA DEL CONSELL

Diumenge, 8 de desembre de 2013

Assistents: Anna Torrents, Carme Roig, Pere Garriga, Sergi Gago.

Ordre del dia:

- Acta última reunió – 10 novembre
- Proposta Expositiva d'art català a Califòrnia
- Organització Festa de Nadal – 8 de desembre
- Carta del Sr. Andreu Coma Alberti
- Altres qüestions

Proposta Expositiva d'art català a Califòrnia

En Sergi fa una breu presentació sobre la mala situació econòmica per la que estan passant les galeries d'art a Catalunya i la difícil situació que tenen el joves artistes per promocionar les seves obres al país. La proposta de col·laboració sorgeix de la Galeria Canals que té més de 40 anys d'història a la ciutat i gran experiència en defensar l'art i cultura catalanes. La proposta pretén realitzar una primera exposició a Califòrnia de joves artistes catalanes. Aleshores, valorar la seva acceptació i viabilitat per realitzar altres exposicions i potser obrir vies de col·laboració amb associacions expositives a Califòrnia.

El consell acorda fer una valoració dels costos per realitzar la primera recepció i exposició de les obres al Rancho Domínguez

– seu del Casal. En Sergi proposa fer una exposició conjunta d'art amb productes de la terra que també puguin tenir bona acceptació entre el públic, com ara vins (molt ben acceptats a Califòrnia), caves, embotits, etc..

L'Anna i en Pere creuen que és una molt bona proposta i que podria ser subvencionada per la Generalitat, tot i que reconeixen que s'han de valorar molt bé els costos implicats i responsables abans de poder tirar-la endavant. Els passos a seguir són els següents:

1. La Galeria Canals enviarà un informe amb la relació de costos d'enviament i altres possibles costos per muntar l'exposició al Casal. Es necessitarà també la sèrie de passos a seguir (instruccions de muntatges) de les obres enviades. Cada obra o conjunt d'obres hauria d'incloure una petita biografia de l'artista perquè el Casal pugui valorar i escollir el nombre d'obres a exposar.

2. El consell del Casal valorarà els costos implicats pel Casal per muntar l'exposició, que podria obrir tot un cap de setmana, després de la inauguració.

En Pere Garriga s'ofereix a contactar amb alguns museus, galeries i biblioteques que podrien acollir l'exposició després de ser presentada al Casal.

Organització Festa de Nadal – 8 de desembre

Abans de la reunió es preparen les taules per la festa. Es decideix la col·locació de les taules, l'ús i condicionament de l'espai interior. Es porta el material necessari, es decoren les taules, s'instal·la l'equip d'àudio i música i es deixa tot preparat per la recepció de la resta de participants. Degut a l'agenda, només es disposarà de mitja hora per celebrar la present reunió.

Carta del Sr. Andreu Coma Alberti al Casal

Andreu va escriure al Casal adjuntant el seu CV i demanant ajuda o oportunitats laborals ja que la seva dona s'ha vist obligada a migrar a Califòrnia per motius laborals. L'Anna revisarà la carta i li contestarà a tots els punts que pregunta. Aparentment, l'Andreu podria reprendre les classes de català, ja que actualment el Casal no té cap professor. En qualsevol cas, en Pere recorda que el Casal

no pot garantir alumnes per donar classes de català i que actualment no n'hi ha. Se n'hauria de trobar per poder oferir una nova posició per donar classes.

Altres qüestions

• Reunió del consell Assessor CEE. La sol·licitud va arribar un dia tard i no va poder ser tramitada.

• A la propera reunió l'Anna portarà totes les despeses de l'any i en Quim Vallvé serà el responsable de fer el tancament.

REUNIÓ CONSELL

Diumenge, 9 de febrer de 2014

Assistents: Anna Torrents, Carme Roig, Pere Garriga, Marius Cucurny, Montse Jason, Ornella Torralba, Norma Vargas, Quim Vallvé i David Escofet.

Ordre del dia:

- Acta última reunió – 12 de gener de 2014
- Informe Tresoreria – Subvencions – IRS/FTB
- Pàgina Web – Traduccions
- Dinar 30è aniversari – Reserves
- Butlletí – Editor
- Altres assumptes

Acta última reunió – 8 desembre de 2013

Es comenta que no s'havien ingressat quotes d'anys interiors des de PayPal al compte corrent, probablement de quotes d'altres anys que encara estaven al PayPal.

Es parla sobre les comissions de Bank of America que sumen 240 dòlars anuals. Es decideix traspasar 3.000 dòlars del compte d'estalvis a la compte de Bank of America per tal de evitar aquestes comissions, mantenint sempre per sobre de 5.000 dòlars el total de diners al compte de Bank of America.

Informe Tresoreria – Subvencions - IRS/FTB:

Es discuteixen estratègies a l'hora de demanar subvencions a la Generalitat.

Es destaca que encara no s'han cobrat els 2.900 euros que la Generalitat va atorgar el 26-09-2013.

El pressupost del 2014 es constituirà a partir del pressupost del 2013.

L'Anna destaca que aquest any s'ha pagat menys d'assegurança.

Per a la pròxima reunió es presentaran els pressupostos del 2014.

Dinar 30è aniversari

La Montse Jason s'encarregarà de comprar les ampolles de cava pel dinar, es decideix que es compraran 12 ampolles de cava de la marca Canals i Nubiola.

L'Eli de Val serà l'encarregada de preparar els centres de taula.

El Pere Garriga s'encarregarà de passar una presentació en PowerPoint. Es preguntarà al restaurant de quins mitjans es disposa per fer la presentació.

Es proposa la idea de que diverses fotos relacionades amb el Casal vagin passant quan es menja.

Butlletí – Editor

Es demana a l'Ornel·la que continuï amb la edició dels butlletins.

Altres Qüestions

Es parla sobre recordar al Pere Balsells de realitzar una donació anual a canvi de l'anunci de la pàgina web.

Es comenta que l'associació FASEC seguirà en actiu.

A la reunió de les FASEC es va proposar que cada associació participés en una festa comuna.

REUNIÓ CONSELL

Diumenge 9 de març de 2014

Assistents: Pere Garriga, Anna Torrents, Carme Roig, Ornella Torralba, Norma Vargas, Montse Jason, Eli de Val, Marc Triquell, Alba Alfonso i Robert Regué.

Ordre del dia:

- Acta de febrer – aprovació
- Informe de la tesorera – subvencions – IRS/FTB
- Renovació Quotes
- Proposta ANC-US
- Organització Aplec Primavera
- Pàgina web – Traduccions
- Exposició Artistes Catalans
- Butlletí – Editor
- Altres assumptes

Acta última reunió – 9 de febrer del 2014

Despeses:

Sobre el dinar del 30 aniversari del Casal es comenta que deu haver costat uns \$100. Però encara no es tenen totes les despeses, cal esperar a tenir tots els rebuts per fer números.

El tema de les quotes del Bank of America ja està arreglat. Hi ha \$5000 de coixí, que no són per gastar, a no ser que es tracti d'una emergència. Mirar de mantenir-se per sobre de \$5000.

Hi ha un racó d'estalvis al Citi Bank (sucursal de HermosaBeach) d'una mica menys de \$5000. No són gaires estalvis, però hi són per possibles emergències. Vénen d'una donació que la família Balsells va fer als anys 90.

Informe de la tesorera

Els diners que deu la Generalitat encara no s'han cobrat. En Dani Gimeno ha enviat una carta dient que encara no se sap quan es cobraran.

Pressupostos 2014: L'Anna encara els ha de fer, queda pendent per després d'aquesta reunió.

Dinar d'aniversari

Va ser tot un èxit. Tothom n'està molt content.

Van venir al menys deu persones més de les esperades.

Els centres de taula i les capsetes de regal van ser molt macos.

Altres qüestions: en Pere tornarà a recordar al Pete Balsells l'assumpte de la donació anual a canvi de l'anunci a la web.

Informe de la tesorera: Subvencions, IRS/FTB

Pressupostos 2014 = pressupostos 2013 + despeses artistes catalans (si es decideix col·laborar-hi). Cal tenir els pressupostos llestos abans que surti la convocatòria de subvencions de la Generalitat, que s'espera surti aviat. L'Anna presentarà els pressupostos a la propera reunió d'acord amb el que es parli avui.

En Quim a fet els papers de les taxes i tot és al Dropbox (inclòs els documents dels anys anteriors).

Documents legals i taxes, com el RRF1, el SI100, etc., estan actualitzats pel 2013. Tot llest.

Renovació Quotes

Les quotes s'envien un cop l'any independentment de quan es paguin.

Hi ha una confusió amb el preu de la quota familiar. A la web hi diu \$40, però hauria de ser \$45. Aquest cop s'accepta qui hagi pagat \$40, però cal canviar-ho a la web perquè sigui \$45 un altre cop.

Proposta ANC-US

En Pere va enviar un e-mail amb "Les línies de treball".

En Marc presenta l'ANC i exposa la proposta:

L'ANC és l'Assemblea Nacional Catalana i s'estructura internacionalment a través "d'assemblees exteriors", una per país. A EEUU el president és Jordi Casanovas, amb seu a Carolina del Nord. Com que EEUU és un país molt gran, es subdivideix en delegacions. En Marc Triquell és el Delegat de Califòrnia, que també compta amb membres a San Diego i San Francisco, a part de Los Angeles.

La col·laboració amb el Casal és deguda a que els de l'ANC volen gent que els doni un cop de mà amb les seves activitats; amb l'objectiu d'expandir-se.

Entre les seves missions hi ha la d'arribar al poble nord-americà. Se'ls vol explicar el cas i la causa catalana i intentar aconseguir el seu suport en cas que la cosa vagi més enllà.

Campanya "Signa un vot per la independència" (web: assemblea.cat): Consisteix en una recollida de signatures per demanar a les institucions catalanes que el Govern faci el possible per aconseguir el referèndum. I en cas que no es pugui dur a terme el referèndum, el ciutadà deixa constància que advoca per la independència.

Es comenta que aquest enunciat és poc clar, cal assabentar-se bé de quin és el format concret d'aquesta proposta.

Requisits per vota/signar: tothom pot fer-ho, però només tindran validesa legal els vots de persones amb passaport o DNI espanyol. El vot d'estrangers tindrà significat simbòlic i de suport. Si es decideix fer, caldrà anunciar que la gent ha de dur el passaport/DNI espanyol a sobre per poder participar-hi.

Com es faria: millor el dia de l'aplec. L'ANC es fa càrrec de les paperetes i material explicatiu. El Casal proporciona una taula i cadires per en Marc, i assistència de becaris si és necessari.

Actes

S'enviaran e-mails informatius separats als e-mails de l'aplec. També es posaran anuncis de l'esdeveniment al facebook, la web del Casal i el "Tothom". No s'enviarà informació sobre això per correu ordinari.

Organització Aplec de Primavera

La Norma recorda que ara també es pot pagar la paella amb PayPal.

La Montse no podrà assistir a l'aplec. Però sí que farà el sofregit, que li donarà a l'Anna uns dies abans de l'Aplec.

L'Agustí Pagès ha mostrat interès per col·laborar en la preparació de les paelles. L'Anna s'hi posarà en contacte.

El jardí del Rancho està reservat per aquest Aplec de Primavera, i també pel proper Aplec de Tardor (28 de setembre de 2014) i per la trobada de Nadal (7 de desembre de 2014).

La Montse enviarà una còpia del que demani a IngardiaBrothers al Pere, perquè ell ho pugui repassar tot a l'hora d'anar a buscar el menjar. La Norma acompanyarà en Pere per anar a buscar el menjar.

Cal afegir a l'organització les roses i els llibres, potser la Rosaura se'n pot encarregar. Es distribueixen els Becaris a tasques específiques.

Falta concretar la demostració culinària. La Carme proposa la Ruth Cabré del restaurant Xef Barcelona.

Pel que fa al Rancho: en Modesto ja no hi és (ha anat a algun altre indret). Ara hi ha el Germà René, caldria presentar-s'hi.

Expo d'artistes catalans

Exposició itinerant per tot Califòrnia: no és senzill d'organitzar!

Es repassa el pamflet explicatiu i les tasques específiques del Casal.

S'acorda que el que s'espera del Casal requereix massa recursos econòmics i humans, que ara mateix no es tenen. Es considera seriosament la continuació del projecte.

Abans de prendre una decisió definitiva caldria fer una reunió amb en Sergi Gago, els de la galeria Canals i possiblement l'Agustí Pagès (l'Anna hi contactarà per veure si hi està interessat).

S'acorda que el Casal es pot comprometre, com a màxim, a fer divulgació i difusió de l'exposició a través dels seus canals de comunicació (web, Facebook, tothom, etc),

a passar informació sobre quines galeries i museus hi ha per la regió, i a organitzar activitats paral·leles.

Butlletí

L'Ornella no té temps per continuar amb el Butlletí tal i com es fa ara.

La Noemí Ballester està molt interessada en ajudar, però no té prou experiència com per fer-se'n càrrec ella sola.

L'Ornella proposa dues opcions:

Cobrar \$500 per Butlletí. Això li permetria rebutjar altres treballs i dedicar-se millor al Butlletí.

Passar a format electrònic en forma de Blog a la web.

Cal considerar què li convé més al Casal. S'acorda fer una enquesta als soci per preguntar-los què preferirien: butlletí en paper o electrònic.

Altres Qüestions

El Pere potser no pot assistir a la reunió del 13 d'abril. L'Ornella tampoc hi serà. Es decideix avançar la reunió al 6 d'abril.

La Montse comenta que cal posar-se en contacte amb els de l'oli "OliveRanch". Es comenta que podrien ser uns possibles patrocinadors de les paelles als Aplecs.

PRIMERA ASSEMBLEA DEL CASAL

Per Pere Garriga

Repassant la història del Casal, en el primer butlletí del Casal he trobat l'acta de la primera Assemblea General. Comença així:

"A les cinc de la tarda del diumenge, dia 1 de maig de 1983, en el menjador del Seminari Domínguez tingué lloc l'Assemblea General convocada pel Consell Directiu Interí del Casal dels Catalans de Califòrnia.

"Hi eren presents el president Ramon Martí, Escolapi, el vicepresident Quim Morera, la secretària Rosaura Montagut de Ulvestad, el vicesecretari Eduard Becardí i el socis Maria Dolors Martí, Teresa Wroblewski, Henry Wroblewski, Rene Sambres, Paquita Sambres, Josep Llauro, Josep Salvador, Cinta Salvador, Joan Sunyol, Josep Massana, Josefina Vidal, Joan Arboles, Pere Garriga, Miquel Huguet, Joan Bertran, Magda Schafner, Armin Schafner, Antoni Artigau, Ricard

Adan, Higiní Dalmau, Francisco Vall, Marilyn Vall, Ramon Albalat, Montserrat Simó, Pere Aranda, Marta Aranda, Agustí Guardino, Josep Sebastià, Larry Ulvestad, Nuria Andreu. També hi eren Joan Corominas, CMF, Dolors Garriga, Ramon Polo, Randy Grant, Norma Riccio i Isabel Azeiter. Total 40.

"El president obrí la sessió. Ell mateix llegí l'acta de la última sessió de treball del Consell Directiu convocant l'assemblea general. Tot seguit va llegir també la carta portada a mà pel vicepresident Quim Morera al President de la Generalitat el 27 d'abril. El vicepresident va prendre la paraula per informar sobre aquesta gestió.

"En Joan Corominas va haver de deixar la sessió però abans manifestà la seva adhesió a les decisions de l'assemblea agraint la presència de tots i el treball de sempre de la Rosaura Montagut.

"El president va comunicar la trucada telefònica del Conseller de Comerç de la Generalitat el dijous 28 per invitar a una trobada a San Francisco el dilluns 2 del corrent.

"Després de demanar a tots la llibertat d'expressió i el fer ús del nostre típic seny català el president va invitar a l'estudi dels Estatuts del Casal presentats pel Consell Directiu Interí; 44 punts que tothom tenia a mà.

"Un dels articles que més es va debatre fou el de les banderes. El punt era de si en les funcions oficials del Casal ha d'estar o no la bandera espanyola al costat de la senyera catalana de les quatre barres, la dels Estats Units i la de Califòrnia. Es va fer una vot a mà alçada sobre la qüestió. Es va debatre la qüestió acaloradament. A la fi hi van haver 22 vots a favor de la bandera espanyola, 6 vots en contra i 11 abstencions.

"El president va demanar un vot de confiança pel consell interí fins a la propera assemblea per eleccions als càrrecs del nou consell que s'estima tindrà lloc el setembre. Agraint la presència i l'interès de tots el president va donar per acabada la sessió a les 7:30 del vespre.

Firmen la present:

Ramon Martí, president

Rosaura Montagut, secretària.

First General Assembly Meeting of Casal

Hi ha quelcom que em preocupa

Per Anna Fusté

Reviewing the history of Casal in its first published Butlletí I found the minutes of its first General Assembly meeting. Here's how it starts:

"At five o'clock in the afternoon of Sunday May 1, 1983, the first General Assembly meeting of Casal dels Catalans de California convened by its Interim Board of Directors took place in the dining room of the Dominguez Seminary.

"Those present were president Ramon Martí, Sch. P., vice president Quim Morera, secretary Rosaura Montagut de Ulvestad, vice secretary Eduard Becardí and members Maria Dolors Martí, Teresa Wroblewski, Henry Wroblewski, Rene Sambres, Paquita Sambres, Josep Llauradó, Josep Salvador, Cinta Salvador, Joan Sunyol, Josep Massana, Josefina Vidal, Joan Arboles, Pere Garriga, Miquel Huguet, Joan Bertran, Magda Schafner, Armin Schafner, Antoni Artigau, Ricard Adan, Higiní Dalmau, Francisco Vall, Marilyn Vall, Ramon Albalat, Montserrat Simó, Pere Aranda, Marta Aranda, Agustí Guardino, Josep Sebastià, Larry Ulvestad, and Nuria Andreu. Also present were Joan Corominas, CMF, Dolors Garriga, Ramon Polo, Randy Grant, Norma Riccio and Isabel Azeiter. The total attendance was 40 members.

"The president opened the session. He read the minutes of the last working session of the Board of Directors in which the General Assembly meeting was agreed. Following this vice president Quim Morera read a letter he had brought from the President of La Generalitat dated April 27. The vice president informed the Assembly on how the letter was obtained.

"Joan Corominas had to leave the meeting soon after but before his departure stated that he would be in agreement with any decisions of the Assembly and thanked everyone's attendance and in particular the work done by Rosaura de Montagut.

"The president informed about the phone call of the Secretary of Commerce of La Generalitat last Thursday April 28 to invite anyone wishing to attend a meeting in San Francisco on Monday May 2.

"After reminding all present of their freedom to express their thoughts at any time of the meeting and to make use of the typical good judgment of Catalans in what they said, the president invited all to read and study the Bylaws of Casal presented by its Interim Board of Directors; the 44 articles of the bylaws were distributed to the members.

One of the most debated articles concerned flags. The article was about whether the Spanish flag should be present next to the four striped Catalan flag, the flag of the US and the flag of the state of California at Casal functions. A vote was taken by raised hand on the matter which was hotly debated. There were 22 votes in favor of the Spanish flag, 6 votes against and 11 abstentions.

The minutes ended in these words:

"The president asked for a vote of confidence for the Interim Board of Directors until the next assembly meeting in which elections for the new board of directors would take place. It is estimated that such an assembly meeting will be convened in September. Thanking all for their presence and interest the president closed the meeting at 7:30 PM."

Signing the present minutes are:

Ramon Martí, president

Rosaura Montagut, secretary.

By Pere Garriga

Qui més qui menys de tots nosaltres que viatgem i/o residim fora de casa nostra, em refereixo a Catalunya, intentem fer país.

Per activa i per passiva, expliquem com és de bo el pa amb tomàquet, la llonganissa de Vic, l'oli d'oliva, els vins de Penedès, etc.

Quan intentem parlar amb algú que desconeix la nostra identitat, no sap pas on ubicar-nos, i si sap que Espanya pertany a Europa, se li pot acudir que Catalunya geogràficament parlant, forma part de la península Ibèrica.

Catalunya?...!!! On dius què és això?? I tu no vols anomenar la paraula Barcelona, per no donar pistes.

O sigui, veig que exportem Barcelona al món, però no es parla de Catalunya.

Quan es tafaneja per qualsevol de les llibreries més importants dels Estats Units, a la secció de viatges pots trobar-hi guies de Barcelona, però mai una guia de Catalunya.

Insisteixo, això em preocupa, perquè ens volem independitzar d'Espanya, però no sabem vendre a nivell popular la marca que no ha de ser Barcelona, sinó Catalunya.

Barcelona pot ser famosa per infinitat de factors que la distingeixen, però ella sola no seria res sinó formés part de la terra més bella que existeix al món: Catalunya.

THERE IS SOMETHING THAT WORRIES ME

By Anna Fusté

Most of us, who travel or live abroad, not in Catalonia that is, try to talk up about our country.

Again and again we explain how good and tasty are the bread with tomato spread, the salami from Vic, the olive oil, and the wine from the Penedès.

Someone that is not aware of our identity, who doesn't really know where to place us in the map, but knows that Spain is in Europe, might guess that Catalonia belongs to the Iberian Peninsula, geographically speaking.

Catalonia?! Where do you say it is? And you refuse to mention Barcelona, not to provide any clues.

So, we easily export Barcelona to the world, but we never talk about Catalonia itself.

Browsing around any of the most prominent bookstores in the US, you can find a ton of guidebooks of Barcelona in the Travel section, but not a single guide of Catalonia.

I insist this worries me. Because we want to become independent from Spain, but we are unable to sell to the grassroots a Catalonia brand, other than Barcelona.

Barcelona is indeed famous for many reasons, but Barcelona alone would be nothing if it didn't belong to the most beautiful land there is on Earth: Catalonia.

Instruccions registre catalans a l'exterior.

INSTRUCCIONS PAS a PAS per REGISTRAR-SE al REGISTRE de CATALANS i CATALANES RESIDENTS A L'EXTERIOR que ha creat la GENERALITAT de CATALUNYA per PODER VOTAR en CAS de REFERÈNDUM el 9N:

1. Demana una còpia del teu registre al Padró dels Espanyols Resistents a l'Exterior (PERE) si no tens cap còpia que justifiqui quina és la teva última localitat d'empadronament a efectes electorals, és a dir una còpia del CERA o targeta Censal. L'enllaç de la sol·licitud pel PERE el trobaràs aquí: http://www.ine.es/pere/solicitud_pere.pdf

NOTA: Només els catalans donats d'alta als consultats i/o ambaixades estan inclosos al PERE.

2. Envia la sol·licitud del PERE degudament emplenada a la teva demarcació electoral juntament amb una còpia del DNI o passaport per FAX i demana que t'enviïn una còpia del registre per correu electrònic, ja que és la via més ràpida. També pots demanar que t'ho enviïn per correu ordinari.

1. Barcelona

Delegación Provincial del INE Barcelona
Via Laietana, 8 Entresuelo
08003 Barcelona
FAX: (+34) 933 101 923
Telèfon: (+34) 932 95 97 95

2. Girona

Delegación Provincial del INE Girona
Carrer Cap de Creus, 4-6
17005 Girona
FAX: (+34) 972 219 000
Telèfon: (+34) 972 20 00 99

3. Lleida

Delegación Provincial del INE Lleida
Carrer Bonaire, 47-49
25004 Lleida
FAX: (+34) 973 236 489
Telèfon: (+34) 973 23 82 24

4. Tarragona

Delegación Provincial del INE Tarragona
Carrer Pare Agustí Altisent, 1 (cantonada C/Jaume I, 22)
43005 Tarragona
FAX: (+34) 977 227 609
Telèfon: (+34) 977 24 80 85

3. Un cop tinguis la còpia del registre del PERE, vés a la pàgina web de la Generalitat per tal de registrar-te al Registre de Catalans i Catalans Residents a l'Exterior que ha creat la Generalitat a: <https://registreexterior.gencat.cat/>
 4. El registre és electrònic i per tant cal que tinguis una adreça de correu electrònic disponible abans de començar. Omple on-line els camps del registre de la Generalitat. Les dades del PERE i les dades del registre de la Generalitat han de coincidir.
 5. Una vegada finalitzat el registre, rebràs un email de confirmació al correu electrònic que prèviament has utilitzat alhora de registrar-te.
 6. Al correu electrònic hi trobaràs un enllaç que et permetrà imprimir la sol·licitud de la Generalitat. Només podràs descarregar-la una vegada, per tant, cal que tenir l'impressora a punt.
 7. Signa i data la sol·licitud de la Generalitat.
 8. Com a català resident fora del continent europeu cal que enviis per correu ordinari els tres documents següents:
 1. La sol·licitud del registre de catalans i catalanes residents a l'Exterior de la Generalitat
 2. Còpia del registre del PERE (o còpia del CERA, o còpia de la targeta censal)
 3. Còpia del DNI o Passaport
- a:

Registre de la Delegació del Govern a Barcelona
Via Laietana, 14
08003 Barcelona

9. I ja està! t'has registrat correctament.

Per més informació aneu directament a la pàgina web de la Generalitat de Catalunya: http://afersexteriors.gencat.cat/ca/arees_d_actuacio/comunitats_catalanes_de_l_exterior/registre-de-catalans-i-catalanes-residents-a-lexterior/procediment-dinscripcio-al-registre/

I en cas d'ajuda contacteu al Casal a info@casalcatalalosangeles.org.

Nous Socis

Jordi Fernandez

Visc a Santa Mònica des de fa quasi 3 anys. Vaig venir aquí per treballar en una startup que fa productes d'electrònica per nens, el que té més èxit és una tauleta (www.nabi.com). Al principi feia una mica de tot, ara l'empresa ha crescut (som uns 300) i tinc un rol més estable. És una aventura increïble!

Com a hobbies, últimament estic corrent bastant, la setmana passada vaig fer una mitja maratón a Santa Bàrbara. Això de córrer és nou per mi, vaig començar gràcies a l'Ignasi Mas i el Joan Mauri, perquè jo tota la vida he jugat a tennis i a bàsquet. Si algú de vosaltres és un aficionat d'aquests esports podem organitzar-nos!

El que més trobo a faltar és la família. Abans de viure aquí ja havia estat uns anys a l'estranger (Holanda i Itàlia), però aleshores era fàcil agafar un avió i passar el cap de setmana a casa dels meus pares. Això ara és impossible!

Per la resta em trobo bé. Em sento molt afortunat d'haver pogut conèixer tants catalans, ajuda molt poder seguir celebrant les tradicions, gaudir de bons àpats i compartir aventures amb tots vosaltres!

Jordi Fernandez

I moved to Santa Monica almost three years ago. I came here to work in a startup that focuses on developing consumer electronic for kids. The first and most successful of its products is a tablet (www.nabi.com). At the beginning my role was doing a bit of everything which meant working really long hours. Now however the company has grown (we are around 300 people) and life is getting better. It is an incredible adventure!

In terms of hobbies, running has become my main one. Last week I ran a half marathon in Santa Barbara. Running is something new for me, I started doing it while living here thanks to Ignasi Mas and Joan Mauri. Growing up, my favorite sports were tennis and basketball. If any of you like any of these, let's organize something!

What I miss the most is my family. Before living here I had already been living abroad for some time (in Netherlands and Italy), but there it was easy to take a plane and spend the weekend at my parents place. Now that is way more challenging!

Besides that, I feel great here. I feel very lucky to have been able to meet so many Catalans, it helps to be able to celebrate all our traditions, enjoy nice meals and share adventures with all of you!

30è Aniversari de la fundació del Casal dels catalans de Califòrnia

Per Noemi Ballester

"Ara que tinc vint anys...", cantava en Joan Manuel Serrat. Nosaltres hauríem de dir "Ara que tenim trenta anys,...". Sí, amics i amigues, el nostre Casal ja ha fet els trenta anys! Pels qui no vàreu poder ser-hi, el passat 23 de febrer vam celebrar-ho com Déu mana: plegats i amb un bon àpat al restaurant Gladstone's

Long Beach a la 1 de la tarda. Hi vam assistir unes seixanta persones, entre elles membres actius, amics i simpatitzants, inclosos antics i actuals presidents i membres del Consell.

La celebració va començar amb begudes i una presentació molt maca de diapositives que va organitzar en Pere Garriga de diferents activitats del Casal a través dels anys (Aplecs, excursions, Nadals, i barbacoes). Molt interessant veure alguns amics en diferents moments, sempre iguals de cara però amb vestimenta i pentinats canviant segons la dècada!

Quan ja havia arribat tothom, vam començar un bufet lliure amb amanides cèsar i jardinera, salmó de l'atlàntic al grill, pit de pollastre saltejat, pasta amb llagosta i cranc. També es va servir pa, refresc, te, gelat i cafè. A l'hora del brindis, vam gaudir de pastís de xocolata i cava.

L'organització de tot plegat va anar a càrrec de l'Ornella Torralba i l'Eli De Val. Bona feina, noies! Elles, amb altres col·laboradors com l'Anna Torrents i la Carme Roig, van portar-nos activitats i jocs per fer-ho tot encara més educatiu i divertit: es van llegir cartes d'introducció al llibre "Història dels Catalans" de Teresa Duran, publicat al 1987, (cartes de Joaquim Ferrer, aleshores Conseller de Cultura, i de Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya). Després, l'Eli ens va fer un test de preguntes sobre coneixements de la història de Catalunya i molts vam suspendre! També vam fer un joc d'endevinar noms de pobles i ciutats de Catalunya amb jeroglífics, hi havia fulletons informatius en anglès sobre el referèndum sobiranista, i uns mapes molt acolorits de les comarques i llurs capitals. Jo m'ho vaig emportar tot a casa per estudiar.

En Pere Garriga i el Pare Martí, actual i primer presidents de la nostra organització respectivament, van fer discursos recordant la història d'aquests trenta anys, agraint a tots per ser-hi, animant als membres a participar de diferents maneres possibles.

Al final, ens van regalar unes capsetes molt mones que van fer la Montse Jason, la Carme Roig i l'Anna Batet plenes d'ametlles recobertes de xocolata amb una senyera i una inscripció commemorativa a la tapa que

diu "Casal dels Catalans de Califòrnia/ 30è Aniversari/ 23 de febrer del 2014" i, al voltant, "La meva terra, Catalunya; la meva parla, el català; la meva dansa, la sardana; el meu desig, la llibertat". Gràcies al Consell i organitzadors per un dia tan emotiu. Esperem poder celebrar encara molts més anys plegats.

Casal throughout the years ("aplec"; outings, Christmas celebrations, and BBQs). It was very interesting to see some friends at different points in their life, faces were almost the same but clothing and hairdo changed every decade!

regarding the referendum for independence, and a colorful map of all the counties and their capitals. I took it all home to study.

30th ANNIVERSARY OF THE FOUNDING OF THE CASAL DELS CATALANS DE CALIFÒRNIÀ, LOS ANGELES

"Now that I am 20 years old..." Joan Manuel Serrat's song goes. We should sing "Now that we are 30 years old..." Yes, friends, our Casal has turned 30! For all of you who couldn't make it, on February 23rd we celebrated the 30th birthday of the Casal, as it was due: all together and with a feast. It was held at Gladstone's Long Beach, starting at 1 in the afternoon. There were more than 70 people, among them current members, friends and family, including previous and current presidents and Consell members.

Once everybody was there, the buffet started with Caesar and garden salads, grilled Atlantic salmon, sautéed chicken breast, lobster and crab pasta salad. Bread, sodas, iced tea and coffee were also served. For the toast, we had chocolate cake and cava.

Pere Garriga and Father Martí, current and first presidents of our organization respectively, gave speeches remembering these thirty years of history, thanking us for our attendance, and encouraging more participation at any level.

The festivities began with refreshments and a very nice PowerPoint presentation put together by Pere Garriga about activities in the

The whole production was put together by Ornella Torralba and Eli De Val. Well done, girls! Together with collaborators like Anna Torrent, Carme Roig, they brought activities and games to make it all more educational and fun: introduction letters to the 1987 book "History of the Catalan People" by Teresa Duran were read (letters by Joaquim Ferrer, the Conseller of Culture, and Jordi Pujol, President of the Generalitat de Catalunya). Afterwards, Eli gave us a multiple-choice test on Catalan History and I'm afraid some of us flunked the test! We also played a funny game of guessing the names of villages and towns in Catalonia with hieroglyphs, there were also informational flyers in English

Towards the end, we received a cute little wooden box built by Montse Jason, Carme Roig and Anna Batet filled with chocolate-covered almonds and a Catalonia flag, with an inscription on the cover that reads "Casal dels Catalans de Califòrnia/ 30è Aniversari/ 23 de febrer del 2014" and, all around "My land, Catalonia; my Language, Catalan; my dance, the sardana; my desire, freedom". Thank you, Consell and organizers for such an amazing day. We hope we can celebrate together for many more years to come.

Noemi Ballester

Aplec de primavera

Per Anna Fusté

El passat dia 27 d'abril, dia de la Mare de Déu de Montserrat, Patrona de Catalunya, el Casal dels Catalans de Califòrnia de Los Angeles, va celebrar l'Aplec de primavera.

Per la data, Sant Jordi hi va ser molt present ja que es va muntar una parada de llibres a preus populars i de roses, que es regalaren a totes les senyores que varen assistir a l'acte.

Hi va haver tallers per als més petits i el que més els va agradar va ser el taller de maquillatge.

Es nens catalans que viuen a Califòrnia varen "trençar l'olla" que va haver de ser substituïda per una "pinyata" ja que d'olles de terrissa per aquestes terres són difícils de trobar, i quan es troben, són massa cares per trencar.

També aquest dia es va celebrar el dia Internacional de la Catalunya Exterior i un representant de l'Assemblea Nacional Catalana va recollir firmes en suport al referèndum per la Independència de Catalunya.

La festa va començar a les 12 del migdia i tot fent l'aperitiu, la Ruth Cabré ens va fer una demostració de cuina explicant com es fan les croquetes de pollastre. El tast que es va fer posteriorment va ser molt satisfactori i tothom se'n va llepar els dits.

Penseu que la Ruth és una gran cuinera i si voleu contactar amb ella ho podeu fer a través de Facebook tot buscant-la per "Chef Barcelona".

A l'hora de dinar la paella no hi va faltar i per postres la família Lawrence-Vicens va obsequiar als assistents amb un pastís de nata i maduixes perquè aquell mateix dia, el seu fill Marcel feia dos anys i havia de bufar les espelmes.

Tampoc hi va faltar la ballada de sardanes i la rifa d'objectes prou interessants provinents de donacions desinteressades, i que fa que el Casal reculli quatre rals per poder seguir endavant.

El dia va ser esplèndid i les 150/160 persones que hi vàrem assistir, vàrem gaudir molt.

Sempre és bonic poder parlar la teva llengua mare en un país tant llunyà i retrobar-te amb les persones que per diferents motius rauen a Califòrnia però en el seu cor enyoren Catalunya.

Bé, ja només queda esperar la propera trobada per poder compartir amb els amics i coneguts els esdeveniments catalans d'arreu del món.

Hollywood-Barcelona

"Llums, càmera, acció"

SPRING "APLEC"

On April 27th, Our Lady of Montserrat's Day, patron saint of Catalonia, the Casal Catala of California in Los Angeles celebrated the Spring "aplec".

Since St Jorge day was close, a tent was set up with popular books, and roses for the ladies attending the event.

There were workshops for the little ones who enjoyed the make-up one the most.

The Catalan kids living in California "broke the pot". Which traditionally, the pot is made of clay but since it is hard to find and too expensive, they used a traditional "pinyata".

Also, there was a celebration for the International Day of Catalonia Abroad, and a member of the Assamblea Nacional Catalana collected signatures supporting the referendum for Catalonia's independence.

The event started around noon with appetizers, and Ruth Cabre held a class of cooking chicken croquetes. Everybody enjoyed the croquetes sampling afterwards.

Remember that Ruth is a great cook, and if you wish to contact her you could do it through facebook searching for "Chef Barcelona".

There was paella for lunch, and the Lawrence-Vicens family brought a strawberry cream cake to celebrate the birthday of their two year old son Marcel, who had to blow the candles.

There was a sardana dance and a raffle, with some interesting donations from members and friends. The money collected helps support the Casal's cause.

The day was magnificent, and the 150/160 people that attended had a very good time.

It is always nice speaking your mother language in a country so far away from yours, and meet with the variety of people that live in California but whose heart misses Catalonia.

Well, let's hope to meet in the next one to share with friends and others the Catalan events and other events from around the world.

El passat 20 de juny, una delegació del govern de la Generalitat de Catalunya va fer una presentació/debat a l'hotel Andaz de West Hollywood sobre els ponts de talent entre Catalunya i Hollywood i per convidar al món de Hollywood a descobrir els mils de paratges fantàstics i els beneficis de fer pel·lícules a Catalunya .

La taula rodona era formada per persones professionals de l'àmbit. La presidenta de l'acadèmia del cinema català, Isona Passola, el director del departament d'audiovisual, Marc López, el productor americà Brian Yuzna, i també el conseller d'economia Andreu Mas-Colell. Després de la presentació, es va iniciar la sessió de preguntes i respostes seguit d'una recepció. Entre el assistents hi havia actors joves catalans que actualment s'han establert a Hollywood entre ells Jared Grange actor i escriptor, propietari de la nova productora "SunLand Films" i Sergi Cervera, actor on ha aparegut recentment a la sèrie de producció catalana "La Riera".

Hollywood/Barcelona

"Lights, camera, action"

On June 20th, a delegation of the government of "la Generalitat de Catalunya" shared a presentation/debate at Hotel Andaz in West Hollywood about how to share and invest in talent between Catalonia and California, and to invite the Hollywood film industry to discover the fantastic locations and benefits of filming in Catalonia.

The round table discussion was composed of professionals from the film industry, such as the president of the Catalan Film Academy, Isona Passola, the director of the Department of Audiovisuals, Marc Lopez, the North American producer Brian Yuzna, as well as the economist, Andreu Mas-Colell. After their presentation, a session of questions and answers took place which was followed by a reception and refreshments on the rooftop of the same hotel. Among the people attending, there were a few young catalan actors living and working in Southern California, Jared Grange actor and writer and owner of the production company, SunLand Films and Sergi Cervera, an actor who recently appear in the catalan television series "La Riera" as well as various films.

Catalunya Califòrnia, estats agermanats.

per Pere Garriga

Aquest és títol del llibre que el Dr. Roger Rangel em va lliurar després de la conferència que vaig donar a UCI titulada "Catalans in the Early History of California". El motiu de la xerrada era un dinar en honor al Pere Balsells, ex-president del Casal i fundador de la UCI Balsells Fellowship Program.

L'autor del llibre esmentat és Lowell Lewis, antic professor de la University of California, Berkeley, actualment resident a Catalunya i coordinador del programa educatiu de recerca i desenvolupament Califòrnia-Catalunya.

El llibre, publicat l'any passat, comença fent un repàs de la geografia, història i economia de Catalunya. Resumeix ben interessantment les teories sobre l'origen del nom de Catalunya. Hi ha qui diu que ve del nom d'un personatge llegendari anomenat Otger Cathaló, un capità que va venir del sud de França per lluitar contra els musulmans. Va morir en el setge de Empúries i els seus seguidors es van haver de refugiar als Pirineus mentre demanaven ajut al rei Carlemany. El rei després va expulsar els àrabs de Barcelona. Els seguidors de Cathaló que es van quedar en els territoris conquerits s'anomenaven catalans, i d'aquí catalans.

Una altra teoria és que ve del nom d'unes terres a la Gàl·lia belga titulats: Camps Catalaunics. Es veu que gran nombre de soldats d'aquesta regió formaven part de la divisió de l'exèrcit francès que va ajudar a expulsar els musulmans de la nord-oriental de la península. Molts dels soldats francesos es van quedar després a les terres que havien conquerit, d'aquí el nom catalaunus.

També hi ha qui creu que degut a la gran quantitat de castells fortificats en terres catalanes els seus vassalls es titulaven castellanus, d'aquí castlanus i més endavant amb les evolucions de la llengua vulgar del país castlà i després, català. Per tant, segons aquesta teoria l'origen del nom dels castellans i dels catalans és el mateix.

Després hi ha un parell de teories àrabs del nom de Catalunya. Una diu que en una descripció d'un geògraf àrab s'identifica un lloc anomenat Talunya entre Lleida i Osca. El nom de castell en àrab és qalà, o en abreviació qa. D'aquí doncs Qa Talunya. El problema és que es desconeix actualment l'indret de Talunya.

L'altra teoria és que els àrabs anomenaven Catalunya "terra de castells", i.e. "terra de Qalats" i per tant Qalatans. Amb el temps les consonants van quedar transposades.

Totes aquestes teories tenen els seus problemes. Lowell Lewis es decanta per la dels Camps Catalaunics. Recordo fa temps també havia llegit l'opinió que el nom de la nostra nació venia de Gotlandia, terra dels gods.

Lewis després fa un ràpid repàs de la nostra història. M'ha agradat el seu article sobre la guerra de Successió que va tenir nefastes conseqüències per Catalunya amb la conquesta del país per les tropes borbòniques després de heroica resistència i capitulació de Barcelona l'11 de setembre del 1714. Tractant-se aquest any del 300 aniversari d'aquest esdeveniment hem reproduït la seva narració en aquest butlletí.

Seguidament l'autor ja entra més de ple en les temàtiques principals del seu treball. Comença per l'economia catalana de finals del segle XIX i començaments del XX. Parla dels clústers i les avantatges competitius de Catalunya basant-se en uns conceptes popularitzats

pel professor Michael Porter de la Universitat de Harvard. Els clústers són "concentracions geogràfiques de companyies interconnectades, proveïdors especialitzats, empreses de serveis i institucions associades". Així a Catalunya es van trobar vuit clústers significatius: manufactures de disseny (tèxtil, mobles, joieria...), sistemes industrials (automoció, components, electrodomèstic...), turisme, gran consum (alimentació, detergents...), salut (hospitals, farmàcia...), química bàsica, coneixements (ensenyament, edició...) i finances. En el seu estudi Porter va fer una diagnosi de la competitivitat d'aquests clústers i com reforçar-les amb estratègies empresarials que han de promoure cooperació entre elles. I aquí cal actuacions concretes de la Generalitat fugint de recomanacions generals. Es va treballar per fer passar els agents dels clústers per tres etapes seqüencials. En la primera (del 1993 al 2004) es definien els reptes principals dels clústers i la problemàtica dels seus agents.

En la segona (del 2004 al 2009) de consolidació s'unien els agents de cada clúster en una tasca comuna d'una visió al futur. La tercera definia les línies d'actuació que havien de reforçar la seva competitivitat. És en aquesta etapa quan es crea el Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial (CIDEM), l'agència de suporta a la innovació. I el programa de Noves oportunitats de Negoci (NON) i l'Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIO) mitjançant la qual es dona suport a la internacionalització de l'empresa catalana.

S'esmenta que Catalunya representa el 15% de la població espanyola i el 20 % de la seva economia. Segons les estimacions d'economistes els catalans paguen almenys 12 mil milions d'euros anuals d'impostos a Madrid més del que reben en serveis, com ara educació i sanitat. Però a la vegada Catalunya té problemes molt greus de dèficit i atur. L'atur a Catalunya és el 22%, i un deute enorme. La Generalitat diu que necessita 5,7 mil milions d'euros per pagar els deutes que estan a punt de vèncer.

En el capítol titulat Recerca i Educació a la Catalunya Moderna Lowell Lewis el Pla de recerca i Innovació de Catalunya. El Consell Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT) s'ocupa de la planificació i avaluació d'aquesta política. Aquí l'autor descriu els sectors que es prioritzen (biomèdica, salut, enginyeria, ciència agroalimentària, desenvolupament social, sostenibilitat i medi ambient) i el centres on aquesta recerca es realitza. Les universitats de Catalunya es descriuen aquí, el seu programa principal d'estudi i recerca. Les universitats catalanes són la de Barcelona, la més antiga, la Politècnica de Catalunya, la Autònoma de Barcelona, la Pompeu Fabra, la de Lleida, la de Girona, la Rovira i Virgili, la Ramon Llull, la de Vic.

Seguidament l'autor entra en el tema de la relació Catalunya-Califòrnia. Comença explicant que ja en el 1962 la Universitat de Califòrnia va inaugurar un programa de intercanvis internacionals. La Universitat de Barcelona hi va participar. Els estudiant tenien oportunitat d'anar a viure amb famílies i organitza diverses activitats culturals i lúdiques juntament amb un programa d'estudis.

Des de 1986 la Generalitat ha promogut relacions acadèmiques i científiques amb la Universitat de Califòrnia en els Temes de Recerca i Innovació. S'han establert programes en l'àmbit de a) l'enginyeria a UC Irvine, b) culturals en el programa Gaspar de Portolà a UC Berkeley, c) agroalimentari amb l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentària

(IRTA) i diversos campus de la Universitat de Califòrnia. Al llarg d'aquests anys centenars d'investigadors, professors, estudiants catalans han fet estades als campus de la UC a Berkeley, Davis, Irvine, Los Angeles, Riverside, San Diego, San Francisco, Santa Barbara i Santa Cruz.

Al Casal estem ben assabentats del programa de beques d'estudiants catalans al Henry Samueli School of Engineering de UC Irvine. En l'any 1996 es signà el conveni que establia els programa de beques Balsells-Generalitat co-finançada per la Universitat de Califòrnia amb els fons del Balsells Fellowship Fund i la Generalitat. Ara ja un centenar de Becaris Balsells han aprofitat aquest programa. Alguns han seguit fent el doctorat i recerques post-doctorals.

Catalonia California Paired Countries

This is the title of the book Dr. Roger Rangel gave me after a talk I gave at UCI called "Catalans in the Early History of California." The occasion for my talk was a lunch in honor of Peter Balsells, former president and founder of the UCI Balsells Fellowship Program.

The author is Lowell Lewis, former professor of the University of California, Berkeley, currently living in Catalonia and coordinator of the California-Catalonia Research and Development Program.

The book, published last year, started with a review of the geography, history and economy of Catalonia. Lewis starts by summarizing theories about the origin of the name of Catalonia. I found this most interesting. Some say it comes from the name of a legendary figure called Otger Cathal, a captain of an invading army from the south of France come to fight against the Muslims who at that time had overrun the Iberian peninsula. He died in the siege of Empúries and his followers had to take refuge in the Pyrenees while calling for King Charlemagne's help. The king then drove the Arabs out of Barcelona. Cathal's followers, who remained in the conquered territories, called it Catalonia and hence were Catalans.

Another theory is that it comes from the name of a land in Belgian Gaul called Fields Catalaunics. It appears that many soldiers from this region were part of the division of the French army that helped expel Muslims from the north-east of the peninsula. Many French soldiers remained in the land they had helped conquer which they called catalaunus.

There are those who believe that due to the large number of fortified castles in Catalonia the vassals of these castles were called castellanus, hence castlanus and later with the evolution of the language became Catalan. Interestingly, according to this theory the origin of the name of Castilians and Catalans is the same.

Then there are a couple of theories that give Catalonia and Arab origin. One says that Arab geographers identify a location between Lleida and Osca called Talunya. The name for castle in Arab is Qala, abbreviated Qa. From here, Qa Talunya. The problem is that currently no one has been able to identify where Talunya might have been or if it ever existed.

The other theory is that the Arabs called Catalonia "land of castles", ie " " and therefore Qalatans. Eventually consonants were transposed.

All these theories have their problems. Lowell Lewis opts for the Camps Catalaunics. I remember long ago had also read the opinion that the name of our nation Qalat land came from Gotland, land of the Goths.

Lewis then makes a quick review of our history. I liked his chapter on the War of Succession that had such dire consequences for Catalonia with resulted in the conquest of the country by the Bourbon troops after the heroic resistance and fall of Barcelona on September 11, 1714. Because this year is the 200th anniversary of this event we have published an account of it in this Butlletí.

From this point on the author gets more fully into the main themes of his work. He starts by discussing the Catalan economy of the late nineteenth and early twentieth century. He talks about clusters and the competitive advantages of Catalonia based on concepts popularized by Professor Michael Porter of Harvard University. Clusters are "geographic concentrations of interconnected companies, specialized suppliers, service companies and associated institutions". In Catalonia there are eight significant clusters: design manufacturing (textiles, furniture, jewelry ...), industrial systems (automotive components, appliances ...), tourism, general consumption (food, detergents ...), health (hospitals, pharmacy...), basic chemistry, knowledge (education, year ...) and finance. In his analysis Porter made a diagnosis of the competitiveness of these clusters and discussed business strategies to reinforce them and promote cooperation between them. And here specific action is required by the Catalan Government and not general recommendations. The clusters of Catalonia were developed in three sequential stages. In the first (1993 to 2004) the main challenges of the clusters were defined as were the problems associated with the agents responsible for the clusters.

The second (2004 to 2009) was the period of consolidation in which the agents of each cluster work within a common objective for the future. The third defines lines of action to strengthen their competitiveness. It is at this stage when the Center for Innovation and Business Development (CIDEM), the agency supports innovation, was created, as well as the Program of New business Opportunities (NON) and the Agency for Competitiveness and Business (Action) which supports the internationalization of Catalan companies.

The author points out that Catalonia represents 15% of the Spanish population and 20% of its economy. According to the estimates of economists Catalans pay at least 12 billion Euros a year more in taxes to the Spanish government than they receive in services, such as education and health. Yet Catalonia has very serious problems of deficit and unemployment. Unemployment in Catalonia is at least 22%, and it has a huge debt. The government says it will need 5.7 billion Euros to repay debts that are due to expire.

In the chapter entitled Research and Education in Modern Catalonia Lowell Lewis discusses the Research and Innovation Plan of Catalonia. The Interministerial Council for Research and Technological Innovation (CIRIT) is responsible for planning and evaluation of this policy. Here the author describes the prioritized sectors (biomedical, health, engineering, food science, social, sustainability and the environment

) and the centers where such research is done . Catalonia's universities are described here , together with their main program of study and research. Catalan universities are Barcelona , the oldest , the Polytechnic University of Catalonia , the Autonomous University of Barcelona , Pompeu Fabra University of Lleida, Girona of the Rovira i Virgili University , the Ramon Llull , the Vic .

Then the author goes into the issue of the relationship between Catalonia and California. He begins by explaining that in 1962 the University of California opened a program of international exchanges . The University of Barcelona participated in this program . Students had the opportunity to live with families and organizes various cultural and recreational activities along with their curriculum of studies .

Since 1986 the Government has promoted academic and scientific relations with the University of California on topics relating to research and innovation . Programs have been established in the field of a) Engineering at UC Irvine, b) cultural program at UC Berkeley Gaspar de Portola , c) food with the Institute of Research and Technology (IRTA) and various campus University of California. Over the years hundreds of researchers, teachers, students Catalans have made visits to the campus of UC Berkeley , Davis, Irvine, Los Angeles, Riverside , San Diego , San Francisco , Santa Barbara and Santa Cruz .

At Casal we are well aware of the fellowship program to Catalan students at the Henry Samueli School of Engineering of UC Irvine . In 1996 an agreement was signed that established the Fellowship Program , funded by the University of California, the Balsells Fellowship Foundation and the Catalan Government . At present a hundred Balsells Fellows have participated in this program. Some have continued doing his PhD and post- doctoral research at UCI .

Una història catalana

Per Anais Fuentes

Per als americans, l'11 de setembre sempre serà recordat com el dia en que els terroristes van atacar el nostre país. Cada any plorem per les vides perdudes i ens mantenim junts com a nació. Tanmateix, aquest dia també és important per altres cultures, per motius ben diferents. Per als Catalans, aquest dia sempre serà recordat com el dia en que es va perdre la independència i Catalunya va ser conquistada per part del Regne espanyol. Ara es celebra com la Diada de Catalunya, cada 11 de setembre, els catalans protesten per recuperar la seva independència.

Anna Preston, estudiant de sociologia a USF, va créixer en un ambient bicultural a casa, amb una mare catalana i un pare americà. "Nosaltres desitgem ser independents d'Espanya, però malauradament no és vist com una cosa factible al govern espanyol."

En aquest punt encara podries estar preguntant-te, qui són els Catalans per reclamar tot això? Deixa'm aclarir-ho. Els catalans són els habitants de Catalunya, una de les disset comunitats d'Espanya, localitzada a la zona nord-oriental del país. Amb una llengua, tradició i cultura pròpia, els catalans es consideren diferents de la resta d'Espanya

i han estat lluitant per la seva independència des de que la van perdre.

"Vaig créixer aprenent anglès i català," diu Preston. "Als estius anava a Espanya i durant l'any escolar estava als Estats Units de tal manera que vaig créixer influenciada pels dos móns. Hi ha un sentit d'orgull enorme que no valorem prou."

Catalunya va ser una nació lliure fins al 1714, llavors Catalunya va esdevenir una part de l'Estat espanyol. Tot prové del 1400, quan el rei Ferran II d'Aragó i la Reina Isabella I de Castella es van casar, unint els regnes d'Aragó i Castella. El seu matrimoni va unir els dos regnes amb el qual Espanya s'unificava. Llavors, durant el període entre 1936 i 1975, el dictador Francisco Franco va assumir el control d'Espanya en la Guerra Civil espanyola. Durant aquesta època, l'espanyol va ser declarat la llengua oficial i única d'Espanya, l'ús públic d'altres llengües va ser prohibit. La llengua catalana, les tradicions i la cultura van ser suprimides fins al punt de l'extinció. Es va prohibir ensenyar català a les escoles, els llibres catalans no es podien publicar, i alguns fins i tot es cremaven. Va ser un temps dur per ser català dins d'Espanya, però els catalans van ser capaços de resistir la repressió vers la seva cultura. Quan Franco va morir al 1975, els catalans van reivindicar la seva cultura que va estar a punt de desaparèixer. És a causa d'aquells 36 anys d'opressió que els catalans han esdevingut molt orgullosos de la seva cultura identitària, tradicions, i llengua.

Susan Wigham va començar unes reunions anomenades Trobades Catalanes, les quals pretenen ajuntar catalans i no-catalans per celebrar llengua i cultura. Aquest grup s'ha reunit en diferents llocs al voltant de la Bay area durant els últims quatre anys. Com a americana, Susan va quedar fascinada amb la cultura i la llengua catalana després de visitar alguns amics de Barcelona.

"El que em va interessar dels catalans és que van estar molt reprimits durant el franquisme i ara estan començant a créixer com a nació i aconseguir independència" diu Wigham. "Vaig començar organitzant unes reunions perquè era una oportunitat per a mi per aprendre la llengua i a més a més donar alguna cosa a canvi."

Quatre anys després de crear el grup, Wigham parla bé el català. "Les persones m'han dit més d'un cop que si vaig ser catalana en una vida anterior" diu Wigham, "i crec que és possible."

Cultura i Tradicions

Hi ha tantes tradicions úniques a la cultura catalana, que si intentes escriure sobre totes elles, hauria d'escriure un llibre en comptes d'un article. Així que només escriuré sobre unes quantes.

Futbol

Probablement has sentit a parlar del famós equip, FC Barcelona, o Barça, conegut per la seva rivalitat amb el Reial Madrid. El que moltes persones no saben és que aquest equip és l'equip Nacional de Catalunya i la majoria dels seus jugadors són catalans. El FC Barcelona s'ha tornat més que un club de futbol amb gent catalana, el Barça representa la identitat catalana. El club ha sortit obertament a promoure la independència catalana. Dins d'Espanya, el futbol té connotacions polítiques i culturals profundes i el Barça ha esdevingut un símbol destacat per al nacionalisme català.

Llengua

Preston parla sobre com és ser català vivint lluny de Catalunya. "Vaig parlar català durant tota la meva infantesa i jo encara el parlo, però trobo difícil sentir una connexió amb Catalunya degut a la llunyania. No tinc gaires amics catalans al voltant, aquí així que aprofito cada oportunitat que tinc per anar a un Casal català, em dona l'oportunitat de reunir-me amb catalans, així recordo la terra d'on provinc." Els catalans són persones particularment orgulloses de la seva llengua, amb tota la raó del món, degut a que la llengua catalana va estar a punt de desaparèixer durant la dictadura de Franco però va sobreviure contra tot pronòstic. El català no és un dialecte del espanyol; és una llengua pròpia i és parlada per milions de persones al voltant del món. La majoria de catalans són bilingües i parlen ambdós català i espanyol. Però si vas a Barcelona i parles en català, aconseguiràs l'apreci i agraïment dels catalans.

Frases catalanes molt utilitzades:

Bon dia/ Bona nit-----Good morning/Goodnight
 Que vagi bé-----Take Care
 De res-----You are welcome
 Com et dius-----What is your name-----
 Jo em dic-----My name is-----
 Quants anys tens-----How old are you?-----
 Tinc -----anys-----I am _____ years old
 D'on ets?-----Where are you from?

Gastronomia

La reputació de la indústria gastronòmica catalana s'ha fet un lloc entre les millors d'Espanya . Degut a que Catalunya està ubicada entre l'oceà i les muntanyes, els seus àpats inclouen una gran varietat des de marisc fins a tot tipus de carns. Durant aquests darrers anys, una nova fornada de xefs ha sortit de Catalunya, un d'ells Ferran Adrià, fundador de "El Bulli". "El Bulli" és un restaurant català que rep fins a 1,000,000 reserves a l'any i només 8,000 d'aquests aconseguen una taula. Molts han considerat l'Adrià el millor xef del món.

Alguns plats catalans:

-Pa amb tomàquet (pa torrat amb tomàquet, oli d'oliva i sal). Probablement el menjar més comú, tant, que el pots trobar a cada àpat-. Aquest menjar deliciós és fàcil de fer i encara és més fàcil de menjar.
 -Calçots: Els calçots són un menjar de temporada, fins i tot a Catalunya, i és mengen durant la primavera. Són tradicionalment fets a la barbacoa i servits amb salsa de romesco, una salsa feta d'all fregit, ametlles, oli d'oliva, i pebrots vermells assecats.
 -Crema catalana: La crema catalana és les postres catalanes. Similar al francès Crème Brulee, la crema catalana està feta amb sucre, ous i canyella amb sucre cremat a la superfície. És irresistible!

Dia de Sant Jordi

Entre els dies festius de Catalunya , Sant Jordi es podria comparar al nostre Dia de Sant Valentí, on els catalans celebren el dia intercanviant llibres i roses. El 27 d'Abril, a la reunió de catalans es va fer una trobada

al parc Hoover de Palo Alto. Va ser una tarda de diumenge, els participants van començar a aparèixer al parc Hoover amb plats típics catalans i beguda. Va ser una oportunitat molt bona per a catalans i no catalans de viure la cultura catalana.

D'entre els qui van assistir hi havia en George Vidal. L'avi d'en Vidal era català però els seus pares no van aprendre la llengua, perdent els lligams amb la cultura catalana. "Volia recuperar aquests lligams" diu en Vidal. "Finalment estic recuperant alguna cosa, penso que la nostra família va perdre els lligams degut a la guerra civil. La llengua et connecta amb altres catalans, tant si ets català com si no." En Vidal està treballant amb l'Assemblea Nacional de Catalunya, una organització civil que està treballant per la independència de Catalunya. Actualment estan recollint signatures a favor de la independència. Per ara han recollit aproximadament 100,000 signatures i ara estan treballant per aconseguir un milió més. Alejandro Pujol, un català que ha estat vivint els Estats Units durant els últims 13 anys, també va assistir a la trobada per Sant Jordi. Va venir a Amèrica per graduar-se en un màster en economia i ha estat aquí des de llavors. "Em sento molt català. Per mi ser català és un sentiment del qual et sents part" diu Pujol.

Tot i que el camí cap a la independència és llarg i difícil, els catalans continuaran lluitant pel què creuen. I encara que Catalunya no esdevingui una nació independent les tradicions sempre persistiran.

A catalan story

By Anais Fuentes

For Americans, September 11th will always be remembered as the tragic day that terrorists attacked our country. Every year, on this day, we mourn for the lives that were lost and we stand together as a nation. However, this day is also significant for other cultures around the world for different reasons. For catalans, this day will always be remembered as the day they lost their independence and were forced to become part of the Spanish Kingdom. Now known as the National Day of Catalonia, every September 11th, catalans join together and protest to gain back their independence.

Anna Preston, Sociology major at SF State grew up in a bicultural household, with a catalan mother and an American father. "We strive to be independent from Spain, but unfortunately it is not seen as something feasible to the Spanish government."

At this point you might still be wondering, who are catalans anyways? Let me clear this up for you. Catalan people are from Catalonia, one of the seventeen regions of Spain, located in the North Eastern corner of the country. With their own language, traditions, and culture, Catalans consider themselves different from the rest of Spain and have been fighting for their independence ever since they lost it.

"I grew up learning both English and Catalan," says Preston. "In the summers I would go to Spain and during the school year I would be in the United States so I grew up as a part of both worlds. There is a huge sense of pride in our culture that we don't take for granted."

Catalonia existed as a free nation until 1714, when Catalonia became

A catalan story

By Anais Fuentes

incorporated into a Spanish state. It all dates back to the fourteen hundreds, when King Ferdinand II of Aragon and Queen Isabella I of Castile got married, uniting the kingdoms of Aragon and Castile. Their marriage united the two kingdoms, which became a unified Spain. Then, during the period between 1936 and 1975, dictator Francisco Franco took over Spain in the Spanish Civil War. During this time, Spanish was declared Spain's only official language and the public use of other languages became prohibited. Catalan language, traditions, and culture were suppressed to the point of near extinction. Schools were banned from teaching Catalan, Catalan books were not published, and some even burned. It was a hard time to be a Catalan in Spain, but Catalans were able to resist this repression and salvage their culture. Once Franco died in 1975, Catalans were able to regain their culture that had almost completely disappeared. It is because of those 36 years of oppression that Catalans faced that they have become very proud of their distinct culture, traditions, and language.

Susan Wigham started a Catalan Meetup group called Trobades Catalanes, which invites both Catalan and non-Catalans to get together and celebrate the language and culture. This group has been meeting up monthly at different locations around the Bay Area for the past four years. As an American, Susan became fascinated with the culture and language after visiting some friends in Barcelona.

"What interested me about Catalans is the fact that they were once very repressed under Franco's regime and now they are beginning to grow and gain independence," says Wigham. "I got started organizing the meet up group because it was an opportunity for me to learn the language and give something back at the same time."

Four years after creating the group, Wigham has become fluent in the Catalan language. "People have remarked to me on multiple occasions that I must have been Catalan in a previous life" says Wigham, "and I feel like that is possible."

Culture & Traditions

There are so many traditions unique to Catalan culture, that if I were to attempt to write about all of them, I would have to write an entire book instead of an article. So I chose to write about just a few of them.

Futbol

You may have heard of the famous soccer team, FC Barcelona, or Barça, known for their long-standing rivalry with Real Madrid. Well, what many people do not know is that this team is Catalonia's National team and the majority of their players are Catalan as well. FC Barcelona has become more than just a soccer team to the Catalan people, to them it represents their identity. The club has been used to openly promote Catalan independence. In Spain, soccer has deep political and cultural connotations and Barça has become a prominent symbol for Catalan Nationalism.

Language

Preston talks about what it is like being a Catalan living so far away from Catalonia. "I spoke Catalan throughout my childhood and I still speak it, but I find it hard sometimes to feel connected when I'm so far away from Spain. I don't have that many Catalan friends around here so every opportunity I get to go to a Casal, which is a picnic gathering of Catalans, I will go to there just so I can feel reconnected to where I am from."

Catalans are very proud people and their language is something they

are particularly proud of. And rightly so, the Catalan language almost completely disappeared during Franco's dictatorship but it survived against all odds. Catalan is not a dialect of Spanish; it is derived from Latin and is spoken by millions of people around the world. Most Catalans however are bilingual and fluent in both Catalan and Spanish. But if you go to Barcelona and speak to the locals in Catalan, you will get huge brownie points and appreciation from the Catalan people.

Commonly Used Catalan Phrases:

Bon dia/ Bona nit	-----	Good morning/Goodnight
Que vagi bé	-----	Take Care
De res	-----	Your welcome
Com et dius	-----	What is your name
Jo em dic	-----	My name is
Quants anys tens?	-----	How old are you?
Tinc ____ anys	-----	I am _____ years old
D'on ets?	-----	Where are you from?

Food

Catalonia's gastronomic industry has gained a reputation for producing some of Spain's finest cuisine. Because Catalonia is located in-between the ocean and the mountains, their meals include a diverse variety of seafood and meats dishes. In recent years, a new wave of modern experimental chefs have come out of Catalonia, one of them being Ferran Adrià, founder of El Bulli. El Bulli is a Catalan restaurant that receives up to 1,000,000 reservations a year and only 8,000 of those guests actually get a table. Many have considered Adrià the best chef in the world.

Some common Catalan foods include:

-Pa amb tomaquet, (Toasted bread with tomato, olive oil, and salt)

Probably the most common tapa that you can expect to find at every meal is pa amb tomaquet. This delicious appetizer is easy to make and even easier to eat.

-Calçots: (Baby leeks) Calçots are seasonal in Catalonia and are eaten in spring. They are traditionally barbecued and served with romesco sauce, a sauce made from roasted garlic, almonds, olive oil, and dried red peppers.

-Crema Catalana- A very typical Catalan desert is la Crema Catalana. Similar to the French Crème Brûlée, Crema Catalana is made with sugar, egg yolks, and burnt cinnamon on top. It is pretty irresistible!

Dia de Sant Jordi

Among Catalonia's many holidays, Sant Jordi day can be compared to our Valentine's Day, in which Catalans celebrate their patron saint by exchanging books and roses. On April 27th, the Catalan Meeting group held a Dia de Sant Jordi meet up at Hoover Park in Palo Alto. It was a warm Sunday afternoon and by 1pm, people started to show up to Hoover Park with typical Catalan dishes and beverages in hand. This was a chance for both Catalan-speakers and non-Catalan speakers to immerse themselves in the Culture.

Among those who showed up to the meet up was George Vidal. Vidal's grandfather was Catalan but his parents did not learn the language, losing the remaining ties they had to the culture. "I wanted to get that back," says Vidal. "I'm finally getting back something that I think our family lost because of the civil war. The language connects you so much with other

Catalans, even if you are not Catalan yourself." Vidal is now working with the National Assembly of Catalonia, a civil organization that is pushing for Independence of Catalonia. They are currently collecting votes to petition for independence. So far they have collected about 100,000 votes and they are trying to reach their goal of one million.

Alejandro Pujol, a Catalan who has been living in the United States for the past 13 years, also attended the Sant Jordi festivities. He came to America to pursue his masters in business and has been here ever since. "I feel very Catalan. To me being Catalan is a strong cultural feeling that you are part of," says Pujol.

Although the road to independence is long and windy, Catalans will continue to fight for what they believe. And even if Catalonia doesn't become an independent nation, their distinct culture and traditions will always live on

El batalló Mackenzie-Papineau o "mac-paps" i les escales

Per Angelina Om

Aprofitant que ara fa 70 anys de la fi de la nostra Guerra Civil, jo voldria recordar al 3er Batalló Mackenzie-Papineau dintre de la XIena Brigada Internacional que va lluitar al costat de la República espanyola contra el feixisme.

Aquest batalló era format per 1.546 voluntaris canadencs que venien de tot arreu del Canadà, 721 van deixar-hi la vida lluitant. Varen participar a les batalles de Brunete, Jarama, Corbera, Gadesa, Terol i a la batalla de l' Ebre, manats pel Comandant Edward Cecil-Smith de Toronto.

Molts varen haver de fer un llarg viatge, amb papers falsificats sortien de tot arreu del Canadà i normalment feien Toronto-Montreal-Nova York- París-Barcelona, travessant molts d'ells els Pirineus a peu, i després de Barcelona a Albacete, que era on hi havia la caserna general de les Brigades Internacionals, per entrenar-se, rebre armes, uniforme i ser destinats al front.

L'abril del 1937 el govern canadenc publicà una llei que prohibia la intervenció dels canadencs a la Guerra Civil espanyola, per això no varen ésser reconeguts per rebre els beneficis dels veterans de guerra per la I i II Guerres Mundials. Molts d' ells eren comunistes, però no tots, en canvi, tots tenien en comú la lluita contra el feixisme, dintre d' aquest Batalló hi havien molts emigrants finlandesos i ucraïnians.

El 21 de setembre del 1938 el primer Ministre espanyol el Dr. Juan Negrín va fer retirar les Brigades Internacionals de la Guerra Civil. Aquests soldats varen desfilar a Barcelona a on se'ls va acomiadar amb totes les autoritats de la República. La Pasionaria els va dir: "Os doy las gracias por vuestra participación, podeis iros con un gran orgullo, siempre os recordaremos y cuando todo acabe aquí teneis vuestra casa".

Entre aquests canadencs s'hi trobava el Dr. Henry Norman Bethune. Quan ell era a Barcelona va conèixer al Dr. Frederic Duran i Jordà de l'Hospital Clínic i creador del primer sistema de conservació de la sang per fer transfusions.

Llavors el Dr. Bethune va crear l' "Associació Hispano-Canadenca de transfusió de sang", així va poder portar la sang amb una furgoneta equipada fins al front, salvant, d'aquesta manera, moltes vides, ja que les transfusions es feien al mateix front.

Al Canadà, el Batalló Mackenzie-Papineau té un monument a Victoria i un altre a Ottawa, en aquest últim hi ha pedres portades del lloc d'on es va lliurar la batalla de l'Ebre. A Barcelona tenen el topònim "Les escales dels canadencs" i a Màlaga hi ha "El paseo de los canadienses".

El topònim de "les escales dels canadencs" es va fer oficial el dissabte 24 d'octubre del 2009 per l'Alcalde de Barcelona, el Sr. Jordi Hereu. Aquestes escales són quatre trams d'escales de 228 m. de llargada i estan situades al districte d'Horta-Guinardó, entre els carrers Castellbisbal i Segur. Aquest topònim va ser una petició del Casal català de Vancouver, Canadà.

Per acabar només dir que jo espero que se'ls reconegui més, tant al Paísos Catalans com en el Canadà, ja que d'aquesta manera els lligams entre les dues nacions seran més forts i es podrà lluitar més per un món de pau.

The Mackenzie-Papineau Battalion or "Mac-Paps" and their stairs

By Angelina Om

Taking advantage that 70 years ago the Spanish Civil War ended, I would like to remember the 3rd Battalion Mackenzie-Papineau which fought within the XI International Brigade alongside the Spanish Republic army against fascism.

This battalion was composed of 1,546 Canadian volunteers who came from all over Canada. Of these 721 men met their death fighting in that war. They participated in the battles of Brunete, Jarama, Corbera, Waldo, Teruel and the Battle of the Ebro. And they were commanded by the Commander Edward Cecil-Smith of Toronto.

Many of them had a very long journey, they used fake papers, and they came from all over Canada and usually travelling the Toronto-Montreal-New York- Paris and Barcelona route. Even, many of them passed through the Pyrenees on foot, and from Barcelona to Albacete, where the headquarters of the International Brigades were placed. In Albacete they were trained, given weapons, uniforms and assigned to the battlefield.

In April 1937 the Canadian government issued a law that prohibited the involvement of Canadians in the Spanish Civil War, that's why they were not acknowledged to receive benefits as did veterans from World Wars I and II. Many of them were communists, but not all. However, they all had in common their desire to fight against fascism. Within this battalion there were also many Canadian Finnish and Ukrainian immigrants.

The Mackenzie-Papineau Battalion or “Mac-Paps” and their stairs

By Angelina Om

On 21 September 1938 the Spanish Prime Minister Dr. Juan Negrin ordered the withdrawal of the International Brigades from the Civil War. These soldiers marched to Barcelona where they were dismissed by the local authorities. The Spanish Republic government said to them: “We thank you for your participation, you can go away with great pride. We will always remember you and when this is over know that you have a home here”

Among these Canadians, was Dr. Henry Norman Bethune. While in Barcelona he met Dr. Frederic Duran i Jordà of the Hospital Clinic, the creator of the first blood conservation system to carry out transfusions. Afterwards Dr. Bethune created the “Hispano-Canadian Association of blood transfusion”. Through this system way could take blood to the battlefield in a properly equipped van, thus saving many lives, as transfusions were made in the same place where the wounded men were found.

In Canada, the Mackenzie-Papineau Battalion has a monument in Victoria and another one in Ottawa. In the latter there are stones that were brought from the same location where the Battle of the Ebre took place. In Barcelona they are remembered by “The Canadian Stairs” and in Málaga we have the “The Walk of the Canadians”.

The name of “The Canadian Stairs” became official on 24 October 2009 by the Mayor of Barcelona, Mr. Jordi Hereu. These stairs consist of four levels of 228 m. length and are located at Horta-Guinardó, between the Castellbisbal and Segur streets. This name was a request by the Casal Català in Vancouver, Canada.

Finally, just to say that it’s my hope that the Mac-Paps and their stairs will get more recognition by both Catalonia and Canada, strengthening the ties between the two nations and helping in the fight for a world of peace.

La guerra de Successió (1714)

Per Lowell Lewis

del seu llibre: *Catalunya Califòrnia Estats Agermanats*

Fa gairebé tres segles de l'heroica resistència de Barcelona als atacs dels exèrcits espanyols i francès del rei Felip V de Borbó. L'ocupació de la ciutat va significar 'la fi de la nació catalana', tal com afirma un historiador. Per tant, la data de l'11 de setembre de 1714 marca l'últim dia de l'antiga independència de Catalunya dins la Corona d'Aragó. Al final de la Guerra de la Successió (1702-1714), Espanya quedava sotmesa per primer cop a un règim centralista de monarquia absoluta, d'acord amb el model francès. L'11 de setembre de 1714 també significa l'inici d'un moviment polític i cultural d'autonomia catalana en la història moderna i contemporània.”

Si al segle XVII Catalunya havia patit les conseqüències de la guerra dels Trenta Anys i la pèrdua de gran part dels territoris del nord, al segle XVIII va perdre les seves institucions polítiques arran del conflicte per la successió del tron de Castella i Catalunya-Aragó, que va acabar derivant en una guerra internacional. Per a alguns estats europeus, aquesta

successió era una qüestió prou important per canviar les relacions del poder al continent. Pel que fa a Catalunya, el resultat d'aquest conflicte era decisiu per tal de preservar els drets i llibertats.

Felip IV i el seu successor, Carles II (1665-1700), van ser els dos últims monarques de la dinastia austríaca dels Habsburg. Carles II, que va morir sense deixar descendència, s'havia esforçat per disminuir les tensions amb Catalunya, de manera que no era estrany que, en el moment que es va plantejar el tema de successió, els catalans es malfessin de l'absolutisme de la dinastia francesa i preferissin decantar-se per l'aspirant dels Àustries.

Tota la capacitat de persuasió de la diplomàcia francesa es va centrar per intentar convèncer Carles II –mort el 1700– perquè designés el duc Felip d'Anjou, net de Lluís XIV, com a successor al tron de la corona. La pressió va acabar fent que el rei moribund escollís l'aspirant francès en detriment de l'arxiduc Carles d'Àustria, nebot de la reina d'Espanya (Mariana de Neuburg) i fill de l'emperador austríac Leopold I. La candidatura de Carles II va rebre el suport de Catalunya, Anglaterra, Holanda i alguns estats germànics. Més endavant Portugal i Savoia es van unir a aquesta Gran Aliança contra el rei francès, Lluís XIV, i el duc Felip d'Anjou, el nou rei d'Espanya, Felip V. En qualsevol cas, ni la Generalitat ni la majoria de catalans van refusar el rei borbó, Felip V, fins que no van veure perillar la seva llibertat, tot i que aquest monarca havia jurat que respectaria aquests dret en les primeres corts que van tenir lloc a Barcelona 1701.

Al 1700, Europa vivia una guerra oberta contra les possessions espanyoles i l'eix format per Madrid i París: Holanda va concentrar les seves tropes prop de Flandes amb l'ajut d'Anglaterra, i Àustria feia el mateix al Milanesat. La Gran Aliança es va trobar amb els col·laboradors lleials catalans, que donaven suport a l'arxiduc Carles en detriment de Felip V, mentre que els estats germànics estaven dividits entre els dos blocs.

La guerra va esclatar el maig de 1702. La marina anglesa i l'holandesa van provocar les primeres escaramusses en territori espanyol en situar-se davant de les costes de Cadis i Vigo.

A Catalunya, l'oposició a Felip V va augmentar arran de les vexacions contínues perpetrades per part del rei i el seu virrei, Fernández de Velasco, que també estava en conflicte amb la Generalitat, organisme que defensava les seves constitucions. Aquesta situació, sumada a les notícies que arribaven sobre les batalles en què prenia part la Gran Aliança, van derivar en un aixecament a Catalunya a mitjan 1705. El mes de juny, dos emissaris catalans van signar el pacte de Gènova a favor de l'arxiduc Carles d'Àustria amb representants de la reina Anna d'Anglaterra. A canvi, la corona anglesa garantia les llibertats i les constitucions catalanes, independentment dels resultats de la guerra. Catalunya no tenia cap interès en la guerra de Successió, però va haver d'entrar-hi per tal de preservar els seus drets i llibertats.

Cap a finals de 1705, l'arxiduc va entrar triomfant a Barcelona com rei Carles III. De seguida va convocar les Corts Catalanes i va jurar respecte per les constitucions catalanes. Aquest seria l'últim cop a la història de la Corona catalanoaragonesa que es reunirien les corts.

A Europa, tot indicava que els aliats triomfarien per sobre l'absolutisme espanyol i francès. El 1706, Felip V va començar el setge de Barcelona, però la resistència catalana va tenir èxit, i el monarca es va veure obligat a tornar a França. Amb tot, al cap de poc, va

aconseguir conquerir dos territoris molt importants de la federació catalanoaragonesa: València (1707) i l'Aragó (1708).

L'any 1708, Lluís XIV, que havia estat derrotat en diversos fronts, va demanar que es signés la pau. No obstant això, les demandes dels aliats van provocar el fracàs de les negociacions, ja que el rei francès es negava a acceptar la renúncia del seu nét, Felip V, al tron espanyol. La guerra va continuar.

Aviat, però, un esdeveniment imprevisit va canviar el rumb de la història: l'abril de 1711 va morir Josep I, l'emperador austríac, i el seu germà, l'arxiduc Carles, va heretar la corona i es va traslladar de Barcelona a Viena. Davant del perill de la reconstrucció d'un gran imperi europeu, que era un projecte molt més temut que no pas una aliança francoespanyola (en cas que el tron espanyol recaigués sobre els Àustries), les potències europees van acceptar negociar la pau amb Lluís XIV i reconèixer Felip V. Les converses van començar de seguida i van acabar desembocant en el tractat d'Utrecht de 1713.

D'aquesta manera, Catalunya va quedar abandonada a la seva sort malgrat les promeses del nou emperador austríac, Carles, i la corona anglesa. L'emperador va proposar a Anglaterra que Catalunya es constituís com una república. Però els anglesos sabien que això implicava continuar la guerra que no els interessava de cap manera, i es van limitar mitjançant l'ambaixador lord Lexington, a exigir a Madrid que respectés les llibertats catalanes tot assegurant que els catalans "podrien jugar un paper força destacable al món si s'organitzaven com a comunitat sobirana".

El tractat d'Utrecht (1713-1714) va posar fi a les esperances de Barcelona de resistir el domini de Felip V. El rei borbó volia castigar com fos la sedició de Catalunya i València, i va establir el decret de Nova Planta (1716), que abolia les institucions catalanes, incloent-hi el parlaments i els drets catalans i valencians i, per tant, s'implantava una nova estructura territorial. Va suprimir les universitats catalanes (la Universitat de Barcelona es va traslladar a Cervera) i va abolir l'ús del català en l'àmbit administratiu i, mig segle més tard, va prohibir-ne l'ensenyament a primària i secundària.

El març de 1713, l'exèrcit de Felip V va tornar a assetjar Barcelona. Catalunya, que havia quedat reduïda a les fortificacions de Barcelona i Cardona, havia d'escollir entre rendir-se o continuar lluitant. A mitjan de 1713, es va convocar els Braços Generals – les corts sense el rei- per prendre una decisió. Malgrat la desigualtat entre les tropes catalanes i les de Felip V, els representants militars i eclesiàstics, juntament amb els diputats de la Generalitat, es mostraven favorables a acceptar el monarca borbó. Però els representants civils van guanyar la votació a favor de resistir. La Generalitat va respectar aquesta decisió i va fer una crida per defensar la ciutat.

El duc de Berwick, un general francès imposat per Lluís XIV en detriment del seu nét, Felip V, va ser encarregat de començar el setge, mentre que el general Villaroel comandava les tropes catalanes. Amb l'arribada de Felip V, els catalans van veure com tots els seus territoris quedaven lligats definitivament a un poder absolutista i centralitzat. Els observadors de l'època van considerar el setge de Barcelona com una agressió contra un poble que havia basat les seves institucions en la llibertat. Els escriptors d'aquells moments van descriure el setge de Barcelona com un acte d'heroicitat que va despertar l'admiració arreu d'Europa.

Després de 18 mesos de setge i combats ferotges, la ciutat es va veure obligada a capitular l'11 de setembre de 1714. Els defensors més cèlebres de Barcelona, el conseller en cap de la ciutat, Rafael de Casanova, i el comandant suprem de l'exèrcit català, el general Antoni de Villaroel, volien salvar la ciutat i els seus defensors de la derrota total.

En un procés que va culminar amb el decret de Nova Planta (1716), els Borbons van abolir les institucions catalanes, van establir les diputacions en detriment dels ajuntaments... Després el govern va intentar harmonitzar el sentiment d'identitat catalana com a nació integrada a Espanya. La llengua va quedar bandejada de l'àmbit administratiu en graus diversos durant dos segles i mig.

La Generalitat i el Consell de Cent van quedar abolits, i l'exèrcit català, desarmat i desmantellat, va haver de prendre camí de l'exili, mentre que els líders de la resistència van ser empresonats o condemnats a mort, van destruir els seus castells, la casa de la moneda va quedar clausurada, es van abolir la Universitat de Barcelona i els Estudis Generals del Principat, i es va decretar l'ús de l'espanyol com a llengua oficial en detriment del català. Catalunya va perdre tot el seu poder polític i es va veure sotmesa a un llarg procés de castellanització.

El nou sistema de govern de Catalunya es va implantar provisionalment el 1714, i es va establir definitivament mitjançant el Reial Decret de Nova Planta (reorganització) després que fos aprovat pel Consell de Castella el 16 de gener de 1716. Aquest decret atorgava tots els poders del govern a un oficial militar, el capità general, que rebia l'ajut del Tribunal Reial. La divisió territorial del Principat en vegueries, que ja existia en l'època de Jaume I i es va institucionalitzar formalment el 1304, va ser substituïda per 12 corregiments i un districte (Vall d'Aran). Convé destacar que ni els corregiments, ni les vegueries anteriors, ni les províncies reflecteixen realment la realitat humana i geogràfica del territori.

Tot i la difícil situació interna, Catalunya es va recuperar significativament durant el segle XVIII. Tant l'economia com la població van créixer, i també va augmentar la producció agrícola i el comerç, sobretot gràcies als intercanvis amb Amèrica. Igual que a França, aquests canvis van anar erosionant l'antic règim i van preparar el terreny per al naixement de la industrialització, que va començar a experimentar els primers efectes de la proletarització.

The War of Succession (1714)

By Lowell Lewis

from his book: Catalunya Califòrnia Estats Agermanats

It has been three centuries since the heroic resistance of Barcelona to the combined attack of the French and Spanish armies of the Bourbon King Philip V. The occupation of the city signified the end of the 'Catalan Nation', as one historian has stated. Thus, the September 11, 1714 date signifies the last day of the ages old independence of Catalonia within the Kingdom of Aragon. At the end of the War of Succession (1702-1714), Spain was subject for the first time to a centralist absolute monarchy, in accordance with the

The War of Succession (1714)

By Lowell Lewis

from his book: *Catalunya Califòrnia Estats Agermanats*

model set by the French monarchy. The 11th of September also signified the start of a political and cultural movement of Catalan autonomy in modern and contemporary history.

If in the XVII century Catalonia had suffered the consequences of the Thirty Years War and the loss of a great deal of its northern territories, in the XVIII century it lost its political institutions because of the conflicts created by the succession to the crown of Castille and Catalonia-Aragon, which ended up in an international war. For some European countries this succession affair was a matter important enough to change the power relationships of the entire continent. As far as Catalonia is concerned, the result of this conflict was decisive in its ability to preserve its rights and liberties.

Philip IV and his successor Charles II (1665-1700) were the last kings of the Habsburg Austrian Dynasty. Charles II, who died without descendants, had made an effort to diminish tensions with Catalonia, to such an extent that it should not be considered strange that at the time the subject of the succession came up the Catalans would be concerned about the absolutism of the French dynasty and would prefer the Austrian pretender.

All of the ability of persuasion of French diplomacy was centered on convincing Charles II - who died in 1700 - to designate the duke Philip of Anjou, grandson of Louis XIV, successor to the throne. The pressure resulted in the dying king to choose the French pretender over archduke Charles of Austria, the nephew of the queen of Spain (Mariana de Neuburg) and daughter of the Austrian emperor Leopold I. The candidacy of Charles II won the support of Catalonia, England, Holland and some of the German states. Further on, Portugal and Savoy would join the Great Alliance against French king Louis XIV and Philip of Anjou, now the new king of Spain, Philip V. In any case, neither La Generalitat nor the majority of Catalans refused the Bourbon king, Philip V, until they realized their rights and freedoms were in danger, despite the fact that the king had sworn he would respect their rights in the Parliament that met in Barcelona in 1701.

In 1700 Europe was openly at war against Spanish possessions and the Madrid-Paris axis: Holland had concentrated its troops close to Flanders with the help of England, and Austria was doing the same with the Milan state. The Great Alliance found collaborators loyal to Catalans, which supported archduke Charles ahead of Philip V, while the German states were divided on the issue in two blocks.

The war broke out in May 1702. The English and Dutch Navy started the first skirmishes in Spain before the coast of Cadiz and Vigo.

In Catalonia opposition to Philip V increased because of the continuous vexations perpetrated by the king and his viceroy Fernandez de Velasco, who was also in conflict with La Generalitat, the government organization which defended the Catalan institutions. This situation, when added to the news of the battles being fought by the Great Alliance, encouraged the uprising of Catalonia in mid 1705. In the month of June two Catalan emissaries signed the Genoa Pact in favor of archduke Charles with representatives of queen Ann of England. In exchange, the English crown guaranteed the Catalan liberties and constitutions, independently of the results of the war. Catalonia had no interest in the War of Succession but had to enter into it to preserve its freedom and rights.

Toward the end of 1705 the archduke entered triumphantly into Barcelona as king Charles III. He convened the Catalan Parliament and swore to abide by the Catalan constitution. This would be the last time that the Catalan-Aragonese kingdom's parliament would be gathered.

In Europe all seemed to indicate that the allies would win against

Spanish and French absolutism. In 1706, Philip V started the siege of Barcelona, but Catalan resistance was successful and the monarch was obliged to return to France. However, a short time later, he was able to conquer two important territories of the Catalan-Aragonese Federation: Valencia (1707) and Aragon (1708).

In 1708 Louis XIV, who had been defeated on several fronts, sued for peace. Nevertheless the demands of the allies resulted in the failure of the negotiations, because the French king refused to accept his grandson Philip should renounce the Spanish throne. The war went on.

Soon however an unexpected event changed the course of history: in April of 1711 Joseph I, the emperor of Austria, died, and his brother, the archduke Charles, inherited the crown and left Barcelona for Vienna. Faced with the danger of great European empire being reconstructed, something that would inspire much more fear than a French-Spanish alliance (in the event the Spanish crown were to fall in the hands of the Austrians), the European powers accepted to negotiate a peace with Louis XIV and recognize Philip V. The conversations started immediately and they resulted in the Treaty of Utrecht of 1713.

In this manner Catalonia was abandoned to its own fate despite the promises made by Charles, the new Austrian emperor, and the English crown. The emperor proposed to England that Catalonia become a republic. But the English knew this would imply the war would continue which they in no way were interested in participating, and they limited themselves, through their ambassador Lord Lexington, to demand Madrid should respect Catalan freedoms professing that Catalans could "play an important role in the world if they were to organize themselves as a sovereign community".

But the Treaty of Utrecht (1713-1714) put an end to Barcelona's hopes of resisting the domination of Philip V. The Bourbon king wanted to punish in whatever manner he could the sedition of Catalonia and Valencia, and thereby established the Decree of Nova Planta (1716), which abolished Catalan institutions, including parliament and Catalan and Valencian rights and therefore imposed a new territorial structure. He suppressed Catalan universities (Barcelona University was moved to Cervera) and abolished the use of the Catalan language in all administrative affairs, and half a century later, forbade Catalan to be taught in primary and secondary education.

In March of 1713, the army of Philip V returned to the siege of Barcelona. Catalonia, which had been reduced to the fortified cities of Cardona and Barcelona, had to choose between surrender or continue fighting. In mid 1713 the Braços Generals was convened - i.e. parliament without the presence of the king - to make a decision. Despite the disparity between the Catalan forces and those of Philip V, the military and ecclesiastical representatives, together with the deputies of La Generalitat were leaning towards accepting the Bourbon king. But the civilian representatives won the vote electing to resist. La Generalitat respected this decision and made a call to defend the city.

The duke of Berwick, a French general imposed by Louis XIV in detriment to his grandson Philip V, was in charge of starting the siege, while general Villaroel was the commander of the Catalan troops. With the arrival of Philip V, Catalans saw all of their territories tied definitively to a central, absolutist power. Observers of that period considered the siege of Barcelona an aggression against a people that had based its institutions on freedom. Writers at that time described the resistance of the siege of Barcelona as an act of heroism that caused admiration throughout Europe.

After a siege of 18 months and fierce battles, the city was forced to capitulate on September 11, 1714. The most famous defenders of Barcelona, the head councilman of the city, Rafael de Casanova, and the commander in chief of the Catalan army, general Antoni de Villaroel, wanted to spare the city and its defenders of total defeat.

In a process that culminated in the Decree of Nova Planta (1716), the Bourbons abolished Catalan institutions, and established deputy counties to rule over city halls... Later the government tried to integrate the Catalan identity into the Spanish nation. The Catalan language was removed from administrative proceeding to increasing extents over the next two and one half centuries.

La Generalitat and the Consell de Cent (Council of the One Hundred) were abolished, and the Catalan army, disarmed and dismantled, went

into exile, while the leaders of the resistance were put in jail or killed. They destroyed the castles of Catalonia and closed Catalonia's Minting House, the University of Barcelona and the General Studies of the Principality were abolished, and the use of the Spanish as the official language was decreed in detriment to Catalan. Catalonia lost all of its political power and was subjected to a long period of 'castilianization' of the country.

The new system of government was imposed in 1714, and was established more definitely through the Royal Decree of Nova Planta (i.e. Reorganization) after its approval by the Castilian Council on January 16, 1716. This decree gave all the power of government to a military officer, the captain general, which received help from the Royal Tribunal. The territorial division of the Principality into parishes, which had existed since the time of James I and was formally institutionalized in 1304, was

substituted by 12 municipal mayoralities and one district (Vall d'Aran). We must underline that neither the mayoralities nor the old parishes, nor today's provinces, reflect the human reality and geography of the territory.

Despite its difficult internal situation, Catalonia recovered significantly during the XVIIth century. Both its economy and population increased, as well as its agricultural production and commerce, mostly thanks to its contact with America. As in France, these changes eroded the old regime and prepared the land for the birth of industry, which started to experience the first effects of the proletarian revolution.

GREAT OPPORTUNITY FOR DESERVING CATALAN ENGINEERING STUDENTS!

**The Balsells Foundation
offers generous
Fellowships and Financial Aid Grants
to study at outstanding universities
in California and Colorado for**

**Graduate Fellowships
Postdoctoral Fellowships
Undergraduate Mobility Program Scholarships**

Find out more details at:

<http://balsells.eng.uci.edu/>,
www.colorado.edu/engineering/research/balsells,
www.uccs.edu/Documents/eas/eas/Balsell_UCCS_EAS

Poemes

Carta d'un pagès arribat a Califòrnia a un amic de Catalunya

POESIA D'AUTOR DESCONEGUT LLEGIDA PER FRANK BALAGUÉ ANGLADA A L'APLEC DE PRIMAVERA DE 1982.

Estimat company i amic
A Califòrnia he arribat,
I a penes he descansat
Aquesta carta t'escriu.

Però noi! Els yanquis tenen,
Un mode de parlar,
Que jo no em puc explicar
Com ells mateixos s'entenen.

Es molt pitjor que el gavatxo.
S'assembla molt al lladrar,
I l'home que el va inventar,
Jo crec que estava borratxo.

Explicar-me jo no puc
Que al pebre en diguin Pepa,
I d'una cuinera, cuc.
Corn es diu el blat de moro.
Somebret és un tros de pa;
I en comptes de dir demà
Es diu en anglés tu moro.

Diuen bota de la mantega,
I per dir jo es diu ail!,
Lo que m'omple el cor d'esglai,
Puig sembla que algú gemega.

Escura'l vol dir esquiroi!
Per dir mitja, es diu que es toquin;
No fumis es diu no es moquin;
I del carbó en diuen col.

La mare en diuen que és la moda,
Però la gran moda és l'avia
I la família és tan sàvia
Que el germà diuen que broda.

I tot pel mateix estil;
Ai si caus!
Vol dir veig vaques;
Nous és el nas;
Som set, és la posta de sol;
I cinc és l'aiguera;
Per dir cèntims digues cent,
I per un molí, mil.
Com més disbarats diguis,
Més t'entendran de segur.
Per dir dos has de dir tu;
I per dir números, figures.

Sols una cosa Jeroni,
Trobo jo en aquest llenguatge
Ben dit, i és malviatge!
Que hasta del diner es diu dimoni.

Letter from a farmer who has recently arrived to California to a friend(*)

Dear buddy and friend,
To California I've arrived
And hardly having had a rest
This letter I am writing.

Oh boy! The Yankees have
Such a way of saying things
That I don't know how
They themselves can make sense of it.

It's much worse than French,
I'd say closer to barking,
And the man who invented it
I'd say he was drunk!

I can't tell you why
They call pepper Pepa,
And a cook, cuc.
Corn is corn and
Somebret is a piece of bread;
And instead of saying tomorrow
They say in English tu moro.

They say bota of butter,
And to say I, they as ail,
Which fills my heart with pity,
because I think someone is crying.

Escura'l means squirrel;
To say stocking, they say es toquin;
Do not smoke is said no es moquin;
And coal is called col.

For mother they say moda,
But the gran moda is a grandmother,
And the family is so clever
That a brother they call broda.

And all follows the same line;

Ai si caus!
Means I see cows;
Nous is the nose;
Som set, is a sunset
and cinc is the sink;

And to say mill, mil.
The more nonsense you speak,
All the better understood.
To say two they say tu;
And to say figures, figues.

There's only one thing Gerald,
I find in this language,
To be well said, and it's really something!
And that is they call money dimoni.

A poem of unknown author read by Frank Balagué Anglada at the 1982 Spring "aplec".

(*) The poem is a play on words which when pronounced in English have different meanings in Catalan. The double meaning words are highlighted and translate as follows:

Pepa = name of a woman

Cuc = worm

Corn = horn

Somebret = we're a tree

Tu moro = you muslim

Bota = boot

Ail! = Oh!

Escura'l = clean it out

Es toquin = they touch

Es moquin = they blow their nose

Col = cabbage

Moda = fashion

Gran moda = great fashion

Broda = Embroiders

Ai si caus = Be careful you don't fall

Nous = nuts

Som set = we are seven

Cinc = five

Cent = one hundred

Mil = one thousand

Tu = you

Figues = figs

Dimoni = devil

Salvador Espriu (1913-1985)

PERQUÈ UN DIA TORNI LA CANÇÓ A SINERA

El meu somni lent de la gran pau blanca sota el cel clement.
 Passo pels camins encalmats que porten la claror dels cims.
 És un temps parat a les vinyes altes, per damunt del mar.
 He parat el temps i records que estimo guardo de l'hivern.
 Però tu riuràs, car veus com es tanquen llavis catalans.
 I es baden al sol boques de captaires, plagues de leprós.
 Ningú no ha comprès el que jo volia que de mi es salvés.
 Mai no ha entès ningú per què sempre parlo del meu món perdut.
 Les paraules són forques d'on a trossos penjo la raó.
 Branden a ple vent cordes que no poden suportar més pes.
 El càntic és lluny, i la greu campana toca pels difunts.
 Ha cessat el ball de l'altiva monja i de l'embriac.
 La dansa també del pelut dimoni amb la reina Esther.
 Ja no volta l'ós. He llegit el llibre del Predicador.
 Deso a poc a poc dintre de la capsa tots els meus ninots.
 Ara he de callar, que no tinc prou força contra tant de mal.
 D'un mal tan antic aquesta veu feble no et sabrà guarir.
 En un estany buit, manen el silenci i la solitud.
 Sols queden uns noms: arbre, casa, terra, gleba, dona, solc.
 Només fràgils mots de la meua llengua, arrel i llavor.
 La mar, el vell pi, pressentida barca. La por de morir.

SO THAT SOMEDAY SONG MAY RETURN TO SINERA

*My slow dream of the great white peace under a merciful sky.
 I walk the now quiet trails that lead to the mountain tops.
 It is a time suspended upon the high vineyards above the sea.
 I have suspended time and those beloved memories I have kept since
 winter.
 But you will laugh, because you see how Catalan lips are being sealed.
 And the mouths of beggars open in the sunshine, a plague of lepers.
 No one has understood what I wished would be saved of myself.
 No one has understood why I always speak of my lost world.
 Words are pitchforks from which I hang my rationality in fragments.
 Ropes swing in full wind which can support no additional weight.
 The song is distant, and the solemn bell tolls for the dead.
 The dance of the proud nun and the drunkard has ended.
 The dance also of the hairy demon with Queen Esther.
 The bear no longer roams. I have read the Preacher's book.
 I slowly put away in the box all of my puppets.
 Now I must be silent for I have not the strength to fight such evil.
 This weak voice cannot save you of such an ancient evil.
 In such a strange vacuum, silence and loneliness rule.
 Only a few words remain: tree, house, earth, soil, woman, furrow.
 Only a few fragile words of my language: root and seed.
 The sea, the old pine tree, the foreboding boat. The fear of death.*

Sabies que...

El vinagre té moltíssimes propietats! Moltes civilitzacions passades ja han sigut conscients de les propietats i beneficis del vinagre. No només al paladar, sinó per higiene i la butxaca també. Sabies que una ampolla de vinagre de vi destil·lat equival a tota una lleixa de productes per la neteja?

El vinagre quan rentem roba. Desenganxa les etiquetes i hi treu la gomina. Remulla l'etiqueta amb vinagre, deixa'l una estona i podràs desenganxar-la. També es pot fer servir per treure les taques de suor de sota el braç. També es pot fer servir per treure les taques a la roba. Taques d'herba, cafè, te, fruita (cireres, maduixes etc.) i també de begudes com coca-cola. El vinagre també treu taques de quitrà. Posa unes gotes de vinagre sobre la taca i al cap d'una estona pots posar la roba a la rentadora i fer un rentat normal. Unes gotes de vinagre quan rentes tovalloles o cobrellits ajuda a conservar el color viu a la roba. Si tenim roba que esta arrugada i no la pots planxar, pots treure les arrugues de la roba amb aigua i vinagre. Si el barregem amb aigua (1 part de vinagre per 3 d'aigua) posem la barreja en una ampolla amb esprai, pengem la roba arrugada en un penja-robes i la ruixem amb la barreja i les arrugues desapareixeran en poca estona.

Usos del vinagre a fora. Es pot fer servir vinagre per fer fugir formigues

i altres insectes. Cal ruixar el llindar de la porta o finestres i segur que no entraran. Per fer fugir els mosquits cal barrejar en un plat o bol un litre d'aigua amb una cullerada soperada de vinagre de sidra. Els mosquits no els agrada gens l'olor de vinagre. I per si de cas teniu sorra a casa vostra, també es pot ruixar a tot el voltant de la sorra i els gats no hi entraran per fer les seves feines.

Utilitat de vinagre a dintre casa. Es pot fer servir per netejar vidres. 2 cullerades soperes de vinagre i 1 litre d'aigua calenta/tèbia. Es pot posar la barreja en una ampolla amb esprai i es netegen els dos costats de la finestra fent servir un paper de diari per assecar. Molt eficient i no tòxic. També per taques més difícils a les finestres, taulells etc. Es pot fer una barreja de 50:50. Molt eficient per netejar els drenatges. Posar 55 grams de bicarbonat de sosa amb 150 ml de vinagre a dintre el drenatge. Tapa el drenatge si és possible i espera que la barreja es faci efervescent i llavors li tira una galleda d'aigua ben calenta. També podem fer servir el vinagre per treure xiclet, rovell, taques a la fusta, pintura als vidres, i la calç produïda per l'aigua. També és perfecte per netejar les ulleres.

El vinagre és bo per la salut i la higiene personal. El vinagre de sidra és bo per tenir unes venes i arteries sanes. Promou la salut dels òrgans vitals, ronyons, bufeta, fetge, cor i la pressió arterial. També va bé per desfer greix i dipòsits de mucosa. El vinagre ajuda a fer la digestió i a neutralitzar les toxines i és una font important de potassi. El vinagre és un antisèptic natural. Diluït es pot fer servir per netejar ferides, picades de mosquit, calmar la picor. També el podem fer servir per calmar el cos després d'un dia de molt de sol. Mulla una tovallola amb aigua i vinagre

Did you know that...

a l'hora d'anar a dormir (si pots aguantar l'olor és clar!) i es troba un gran confort. També serveix com a loció després de l'afaitat. Neteja el terra de la casa amb aigua i vinagre i això neteja l'àcar de la pols.

Banya els peus amb aigua i vinagre Durant almenys 3 dies per curar els peus d'atleta. També es pot fer servir com a neteja de la cara. (barreja 50:50 d'aigua i vinagre) i és molt millor que qualsevol sabó, ja que tots els sabons són més alcalins que el PH de la pell. Una cullerada de vinagre de sidra al matí ajuda a regular els moviments intestinals i reduir els rampells a la nit. Per als rampells, pren una cullerada abans d'anar a dormir.

El vinagre barrejat amb mel redueix la tos. Per curar l'eczema barreja la mel, el vinagre i aigua. Es pot beure com una beguda o remullar una tovallola i posar-ho sobre l'eczema directament. El vinagre de vi blanc també és un bon desodorant (no para la perspiració, però sí que neutralitza l'olor). Molt bo perquè no et piquin els mosquits i altres insectes. Pren 2 cullerades de vinagre al dia i els mosquits no els agrada gens el gust i olor de vinagre. La perspiració de la pell els és molt desagradable.

Pren vinagre cada dia per ajudar a reduir els símptomes de la menopausa, fogots, insomni, indigestió.

Aquest és un petit recull de com poder fer servir vinagre com un producte natural. Molt pràctic i econòmic.

DID YOU KNOW? THAT VINEGAR...

Throughout history there has been countless civilizations which have been aware of the wide ranging benefits of vinegar to the palate, hygiene and pocket. Did you know that a bottle of white distilled vinegar contains a whole shelf of specialized cleaners?

In the laundry. Use vinegar as a label remover. Soak the label or sticker with vinegar, let it soak until it is saturated and peels off. You also can use it to remove underarm marks in clothing. Use it as well as a stain remover. Stains caused by grass, coffee, tea, fruits and berries and cola drinks. Vinegar also removes tar from jeans, just pour a few drops and put it in the washing machine and wash as normal. It will also prevent fading colors in towels and quilts. Mixed with water it will also get rid of wrinkles in clothing. Just put one part vinegar and 3 parts water, pour into a spray bottle, hang the clothing in a hanger, spray them and wrinkles will disappear.

Outdoor use. Use vinegar to discourage ants and other insects. Just pour some vinegar on the opening sill and they will not get in. Repelling mosquitoes. Mix 1 quart of drinking water and a tablespoon of apple cider vinegar and it will repel mosquitoes. Also if you have a sandbox, pour vinegar around it and that discourages cats from using it as their cat litter.

Around the house. Use it to clean windows, 2 tablespoons of water and 1 quart (1 liter) of warm water. Wash throughout both sides and use an old newspaper to dry it. Very efficient and safe. You can make a 50:50 solution and put it in a spray bottle and use it to remove stains in windows. Use it to clean your drain. Pour 55g. (2 oz) of baking soda, and 150 ml (5fl oz)

of vinegar into the drain. Cover it if possible while the solution fizzes and follow this with a bucketful of very hot water. Use it as well to remove chewing gum, remove rust, wood stains, paint from glass remove calcium buildup etc. It is also great to clean eyeglasses.

Vinegar used for health and personal care. Apple cider vinegar helps to have healthy veins, blood vessels and arteries. It promotes the health of vital organs as kidneys, bladder, liver heart and blood pressure. It also helps to break down fatty and mucous deposits. It will also help with digestion and neutralize toxic substances. Great source of potassium. Use vinegar as a natural antiseptic. Dilute it and use it clean minor cuts, mosquito bites, reduce itch from poison ivy. Use it as an after sun treatment (cover sunburns with a towel soaked in water and vinegar at bedtime (if you can stand the smell)) use it as an aftershave as well. Clean your floors with water and vinegar to help get rid of dust mites. Soak your feet in water and vinegar for at least three night in a row to get rid of athlete's feet. It can also be used as a cleansing lotion. Make a 50:50 solution, water and vinegar. It is better than any soaps since they all tend to be alkaline compared to the skin PH. Use it to dry up cold sores. A tablespoon of cider vinegar in the morning may help regulate bowel movements and reduce cramps at night. Just take the spoonful before going to bed. Vinegar mixed with honey may help reduce coughs. Use the cider vinegar with honey and water to help reduce eczema (can use it as a drink at meal time or applied to the skin (never add salt to that solution)). Try white vinegar as a natural deodorant! It will not stop perspiration (healthy) but it will neutralize the odor. Insect repellent! Yes! Take a couple of spoonfuls of vinegar a day and mosquitoes will stay away! The perspiration will be unpleasant to them! Use vinegar to ease the symptoms of hot flushes, indigestion, insomnia, menopause and more.

These are some ways to use vinegar as a natural product. Very practical and economical with hints and tips. Here's hoping you can benefit from them.

Catalan language classes

- * Have you ever thought about learning a new language?
- * Do you want to improve your Catalan skills?
- * Looking forward to knowing more about Catalan culture?

It's time to do it!

Contact:

Irvine: Anna Papió

annapapio@gmail.com

(949) 294 8914

Los Angeles: Anna Torrents

torrents.anna@gmail.com

(949) 742 1935

Treu la Llengua

Per Anna Torrents

Locucions o frases fetes que comencen per les lletres g, h, i, j, k, l(*)

Trieu l'opció correcta d'aquestes locucions o frases fetes:

frase feta	Tria el significat correcte
a) gat amagat	☐ covard ☐ experimentat ☐ intenció oculta
b) hereu de la casa cremada	☐ sense patrimoni ☐ hereu d'una casa ☐ efímer
c) i repicó	☐ amb molt de soroll ☐ que passa del nombre dit ☐ colpejar amb alguna cosa
d) ja hi som	☐ ja en som prou ☐ hem arribat ☐ una altra vegada
e) l'any de la picor	☐ en temps remotíssim ☐ un any molt dolent ☐ l'any d'un fet destacat
f) l'any quinze	☐ en temps remotíssim ☐ mai, o molt tardanament ☐ pròximament
g) lleuger com una daina	☐ àgil, veloç ☐ molt pesat ☐ alt com un cérvol

Sol. a-intenció oculta;b-sense patrimoni;c-que passa del nombre dit;d-hem arribat;e-en temps remotíssim;f-mai, o molt tardanament;g-àgil,veloç.

Barbarismes que comencen per les lletres g, h, i, j, k, l (*)

Escriviu en la graella la forma correcta d'aquests barbarismes:

No s'ha de dir...	Cal dir...	No s'ha de dir...	Cal dir...
1. gafes		8. grassiosa	
2. llamatives		9. huelga	
3. jusgat		10. ganància	
4. llistín		11. garantitzar	
5. grieta		12. els gastos	
6. ous fregits		13. llavero	
7. iema		14. llebrero	

Sol. 1-ulleres;2-cridaneres;3-jutjat;4- guia telefònica;5-escltxa;6-ous ferrats;7-el rovell;8-gasosa;9-vaga;10-guany;11-garantir;12-les despeses;13-clauer;14-cartell/rètol.

(*) N. Brugarolas, C. Cortés, M.J. Francés, L. Ivorra, R. Nebot, V.J. Santamaria, *Curs de llengua catalana NIVELL D*, Ed. Castellnou, 2001.

Cuina

Recepta per fer Croquetes

Per Ruth Cabré

Les croquets es fan en dues tandes. Primer fem la beixamel, després els hi donem forma i les fregim.

beixamel

Per fer la beixamel necessitareu:

Una ceba no molt gran

Un dau de mantega (¼ cup)

Un bon rajolí d'oli

4 a 6 cullerades de farina (all purpose)

½ litre de llet sencera aproximat

Sal (a gust)

1/8 tsp de Nou Moscada (Nutmeg)

½ pastilla d'avecrem de pollastre (si és que les fem de pollastre)

1 pit de pollastre prèviament cuit

Poseu la mantega i l'oli junts en una paella. Si és el primer cop que les feu, amb Teflon us serà més fàcil. Enceneu el foc a ¾ perquè no es cremi la mantega. Quan la mantega s'hagi desfet, tot seguit poseu la ceba, ben triturada. Tot seguit afegiu-hi un pessic de sal. Això evita que es cremi la ceba. Amb una cullera de fusta remeneu la ceba perquè fins que tot lligui bé. Quan la ceba sigui cuita, afegirem 4 cullerades de farina, totes de cop. Remeneu bé, fins que tota la farina hagi absorbit bé l'oli i la mantega i s'hagi barrejat bé amb la ceba. Afegiu 1 got de llet (1/4 de litre aproximadament) i continueu remenant. Un cop s'hagi barrejat tot veureu com va la cosa, si us ha quedat molt sec i difícil de remenar, afegiu una miqueta més de llet fins a arribar al mig litre, però si queda molt líquid necessitareu més farina. Ha de ser una mica més líquid que sòlid, perquè es pugui remenar bé. Si heu de parar de remenar, baixeu el foc perquè no es cremi. Aleshores agafeu el pollastre, cuit i ben trinxat i l'afegiu a la beixamel. Si voleu més quantitat afegiu més farina i més llet. Tan si val si queda més viscos, un cop es coguin tindran la consistència adequada. Afegiu la sal, la nou moscada, i la ½ pastilla d'avecrem (aquest últim és opcional). Continueu remenant i apujant el foc, ara s'ha de remenar sense parar. Com sabem quan ja estan fetes? Un cop que veieu que tota la beixamel és una entitat consistent, que quasi es vol separar de la paella, ja és feta. S'ha de poder moure tota la massa amb la cullera de fusta, que no quedin parts enganxades a la paella. Tasteu la massa

de sal, per veure com ha quedat de gust, si és bona, ja és hora de treure-la del foc.

Immediatament ho traiem del foc i ho posarem dins d'una safata de vidre. Ho cobrim amb film de plàstic i a la nevera directament. Aquí he de fer una pausa. Tota la vida s'ha dit que les coses s'han de deixar al marbre de la cuina fins que arribin a temperatura ambient. Això es un mite i és perillós, perquè el menjar es pot fer malbé. Si teniu por de posar-ho a la nevera quan la massa és ben calenta, aparteu-ho tot del seu costat quan ho poseu a dins la nevera perquè res es faci mal bé, però així és la millor manera de fer-ho.

Fer les Croquetes

Al dia següent, traiu la massa de la nevera i ja és hora de fer les famoses croquetes.

Necessitareu:

Un bol amb dos ous ben batuts amb una miqueta de sal.

Un bol de plàstic una miqueta més gran amb 1 got de pa rallat, o del que vulgueu utilitzar, pot ser panko, queden boníssimes.

Una paella amb oli vegetal (Wesson) perquè l'oli d'oliva es crema més fàcilment.

Amb uns guants de plàstic i amb les mans, o si voleu, amb una cullera mitjana de boles de gelat, comenceu a agafar porcions de la massa i feu boletes o cilindres. Assegureu-vos amb les mans que són compactes. Poseu-les a l'ou, que quedin ben cobertes d'ou. Després les poseu al pa ratllat i les cobriu també.

Quan l'oli sigui ben calent, poseu-les a dins, amb cura de no esquitjar, és millor utilitzar unes pinces de cuina. Quan siguin fetes d'un costat, les gireu també amb unes pinces de cuina. Vigileu que no es cremin, si en poseu moltes, no hi haurà cap problema, però si només en fregiu unes quantes, aleshores abaixeu el foc a ½ perquè no es cremin. Traieu-les del foc quan siguin ben daurades i a gaudir!!!

Recipe to make croquetes

by Ruth Cabré

Croquetes are made in two stages. First, one must make the Béchamel sauce, the next day, we will shape the croquetes and fry them.

béchamel

Ingredients:

1 onion

¼ butter

1/4 cup olive oil

4 to 6 TBSP all-purpose flour

2 cups of milk

Salt

1/8 tsp. Nutmeg

½ cube bouillon

1 chicken breast

Place the butter and the olive oil in the pan, preferably Teflon. Set the burner to ¾ high, so that the butter doesn't burn. When the butter is melted, throw in the finely chopped onion. Sprinkle with a pinch of salt so that the onion doesn't burn. Stir with a wooden spoon. After the onion is sautéed, add 4 tablespoons of flour and mix immediately, making sure it all gets perfectly blended. Add 1 cup of milk and stir. If the mix is too dry, add more milk. You can alternatively add more milk, and more flour until the mass obtained is nice and blended well. Not too liquid and not too dry. Add the salt and the nutmeg, and take a little taste to ensure the taste is correct. You can also add the bouillon, but careful not to add too much or it will be too savory. If you must stop stirring, make sure to lower the heat, otherwise, the sauce will boil and burn. Add the chicken breast, previously boiled or fried and finely chopped. The sauce must boil while we are stirring non-stop. You'll know it is cooked when the sauce comes together at the soon and it feels like it can all come out of the pan, all together.

Remove from the stove and into a glass container. Cover in plastic and place in the fridge immediately. Food is better brought to a colder temperature in the fridge, to avoid the risk of bacteria multiplying. If you are afraid to damage the goods in your fridge, make room in one of the shelves exclusively for the béchamel.

Shaping the croquetes:

The next day, remove the sauce from the fridge and we will begin shaping them. You will put two well beaten eggs in a bowl with a pinch

Sèpia amb pèsols

of salt, a plastic bowl with bread crumbs or panko. You will also need a frying pan and some kitchen tongues. I use Wesson vegetable oil to fry them because it has a higher melting/boiling point and the croquetes won't burn, but will be very crispy on the outside.

To shape the croquetes, you can use your hands (with plastic gloves) or a medium sized ice-cream scooper. Place them in the bowl with the eggs, cover completely and transfer into the bread crumbs. Cover completely and place in the hot oil. Fry on both sides and when ready to remove, place them in a plate with some kitchen paper towels to remove any excess oil. They are fantastic with some aioli! Enjoy!

Recepta de l'Anna Fusté a la demostració culinària de l'aplec de tardor 2013

Ingredients:

sèpia
una ceba mitjana ratllada o a la Juliana
3-4 tomàquets ratllats
sal
sucre
pebre negre
pèsols
oli d'oliva
brou de verdures o peix

Per a la picada:

Ametlles i/o avellanes
pa torrat
all

Es posa una cassola al foc amb un raig d'oli d'oliva i es cuina la sèpia. Es treu del foc i es retira la sèpia. Amb el mateix oli, s'hi sofregeix, a foc lent, la ceba amb un polsim de sucre. Quan la ceba estigui ben caramelitzada, s'hi afegeix el tomàquet i també el cuinem a foc ben lent. Quan el sofregit estigui ben cuit, s'hi afegeix la sèpia i es remena. S'hi afegeixen els pèsols i es cobreix tot amb brou de peix o verdures (només cal cobrir-ho). Quan els pèsols estiguin cuits, s'incorpora la picada, i el plat ja està llest per servir. Ho salem al gust.

Important. El temps del sofregit és el que ens donarà el toc especial al plat. Com més temps sofregint millor. Aquest procés pot durar de 2 a 4 hores.

Cuttlefish with Green Peas

Recipe by Anna Fusté as presented at the cooking demonstration at the Autumn "aplec" of 2013

Ingredients:

cuttlefish
1 medium onion grated
3-4 tomatoes
salt
sugar
pepper
green peas
olive oil
vegetable or fish stock

For the "picada":

almonds and/or hazelnuts
toasted bread
garlic

Put a pan on the stove with a little bit of olive oil. When the oil is hot, put the cuttlefish in it and cook for 10-15 seconds. Remove the cuttlefish from the pan. Cook the onion using the same olive oil, and add a little bit of sugar. Cook in low heat. When the onions are caramelized, add the tomatoes and continue to cook in low heat. When all this is cooked, add the cuttlefish and stir it. Add the green peas and cover everything with vegetable or fish stock. When the peas are cooked, add the "picada" and salt to taste. The dish is then ready to be served.

Important. The longer you cook the "sofregit" onion and the tomatoes on low heat the better. This process can take from 2-4 hours.

Entrevista

Marc Triquell

Per Carme Roig

“Tot i que pot semblar que vaig marxar de Catalunya per evitar la crisi, en realitat sóc un “expatriat”. Això vol dir que va ser Grifols, l'empresa per a la qual ja treballava a Catalunya, qui em va enviar a Califòrnia, l'any 2007”.

“El pas que ha fet el nostre govern actual és una mostra de valentia i de determinació a la que ara no podem donar l'esquena”.

Marc, parla'ns una mica de tu. On vas néixer, família, professió, aficions....

Sóc enginyer industrial i fill del Maresme (conegut també com la Califòrnia de Catalunya!), tot i que tota la meua família la tinc a Lleida. El meu pares, quan eren joves van “emigrar” cap a Barcelona, per obrir-se a nous horitzons, i s'hi van quedar per sempre. Jo suposo que he heretat els gens aventurers dels meus pares i també he marxat de casa jove, tot i que una mica més lluny!. Estic casat amb una catalana i tinc un fill americà de 4 anys. Em considero una persona més aviat reservada, dialogant i molt tolerant. M'agrada la natura i tots els esports on passin moltes coses i molt ràpides. Practico les curses d'orientació, la bicicleta de muntanya, el trail running i el volley platja. M'hagués agradat ser astronauta o corredor professional de rallis. Afortunadament, per la meua salut i la de la meua família, he acabat en el món de la informàtica, i principalment en el món del SAP (sistema de gestió integral de l'empresa).

Vius i treballes a Los Angeles, quant temps fa d'això i què hi fas aquí?

Tot i que pot semblar que vaig marxar de Catalunya per evitar la crisi, en realitat sóc un “expatriat”. Això vol dir que va ser Grifols, l'empresa per a la qual ja treballava a Catalunya, qui em va enviar, l'any 2007, a la filial de Los Angeles amb una missió concreta: gestió i implementació de sistemes informàtics relacionats amb els processos productius. I per un període concret (2 anys). Després, la demanda de projectes i el volum de feina va fer retenir-nos aquí per 2 anys més, i després per 2 anys més... i aquí estem encara.

Jo sempre dic que mai t'has de creure quan l'empresa et diu que t'envia només per un temps. Nosaltres teníem molt clar que si marxàvem de Barcelona no haviem de fer-ho pensant en un retorn ràpid a Catalunya, i així ha estat. Val a dir que em considero afortunat, doncs el procés de trasllat i incorporació a la feina a Los Angeles va ser molt fàcil, més fàcil que el que tenen la majoria de catalans que marxen a l'estranger per manca de sortides professionals.

Què en penses de la situació per joves professionals a Catalunya?

Sobre la situació dels joves professionals a Catalunya, òbviament no és bona. Per mi el realment preocupant no és que marxin, sinó que no tornin. Marxar es una experiència enriquidora, tant a nivell personal com professional, i seria molt bo per a les empreses establertes a Catalunya aprofitar aquest enriquiment i reciclatge internacional de la gent que ha estat fora un temps. Però ara mateix el panorama no resulta gens atractiu per a què els que estem fora decidim tornar. Tinc l'esperança que quan l'economia millori i el panorama polític s'aclareixi, es prendran mesures per retenir aquest talent a casa nostra.

A part de la feina que tens a Grifols, ets el representant de la ANC (Assemblea Nacional Catalana) a Califòrnia? Primerament, com va anar això? I segon, com veus la situació tant política com econòmica a Catalunya?

El donar-me d'alta a la ANC va ser una cosa natural i poc rumiada. No vinc d'una família radicalment independentista, ni segueixo massa de prop l'actualitat política, però quan veus que a Catalunya hi ha tant talent i ganes de fer les coses bé, i que des de Madrid no ens deixen fer-les com volem per manca de llibertat i de recursos, no et pots quedar creuat de braços. No ho pots fer per la memòria dels teus avis que van viure la guerra civil i la postguerra, no ho pots fer per deute amb els teus pares que t'han pujat amb uns valors de democràcia i llibertat, i tampoc ho pots fer per obligació amb els teus fills que es mereixen un futur com Déu mana.

Així, vaig donar-me d'alta i vaig contactar amb altres membres a Califòrnia. En aquell moment n'hi havia ben pocs i no gaire organitzats, així que vaig pensar a tirar endavant el grup de Califòrnia. Ara encara som una delegació molt jove però ja comptem amb una trentena de membres, i un grup d'unes 10 persones compromeses i amb ganes de treballar.

Treballar per la ANC m'ha fet veure un món molt diferent del de l'empresa privada, que no deixa de sorprendre'm cada dia: quan tens la gent adequada amb la motivació a dalt de tot, es poden fer coses molt grans. M'agradaria algun dia poder estudiar aquest tipus de comportaments col·lectius amb més detall i treure'n teories que és poguessin aplicar a l'empresa privada. T'imagines que algun dia tinguéssim equips de treball tan motivats que els salaris i els horaris de treball, el que preocupa ara a la majoria, passessin a un pla totalment irrellevant?

Què trobes a faltar de Catalunya?

Doncs jo crec que el mateix que la majoria que estem aquí. La família, el menjar, i la vida al carrer. A mi m'encanta Califòrnia i també moltes coses dels americans, però personalment trobo Los Angeles poc acollidora, a banda d' increïblement dispersa. Això fa que, a diferència de San Francisco o San Diego, es vegi molt poca gent pel carrer i molta a les autopistes. Tothom va amunt i avall amb el cotxe, 7 dies a la setmana, 24 hores al dia.

Del Maresme trobo a faltar l'aigua neta i calenta de les seves platges, poder anar en bicicleta des de casa a la platja i a la muntanya sense tocar el cotxe, la nit de Sant Joan i els “xiringuitos” a la sorra en un vespre d'estiu.

Si tornessis ara a Catalunya, què trobaries a faltar d'aquí?

Trobaria a faltar els horaris de les botigues i els bancs (aquí sí que entenen que un treballa 8 hores al dia, 5 dies a la setmana!). També la facilitat per fer les coses, la possibilitat de fer tot el que et pugui passar pel cap, i el millor de tot: trobar sempre gent disposada a compartir-ho amb tu. Jo, com a esportista de mena que li agrada estar a l'aire lliure, estic encantat amb el clima de Califòrnia, encara que de vegades tant de sol es faci avorrit.

Dels americans admiro la seva mentalitat oberta i optimista de mena,

Interview

Marc Triquell

By Carme Roig

el seu orgull de ser americà, el com d'important és per ells tenir un bon equilibri entre vida professional i personal, la seva generositat (moltes coses aquí funcionen gràcies als donatius de la gent). I sobretot, que et portin aigua a la taula del restaurant sense demanar-la, i que et vagin omplint el got quan es buit!

Com vas saber del Casal? O va ser el Casal que va saber de tu? Què en penses del Casal?

Arrel de donar-me d'alta a la ANC, vaig sentir la necessitat de posar-me en contacte amb catalans aquí a Los Angeles per explicar el que l'ANC fa i per poder així arribar a més gent. Crec que amb les primeres persones amb qui vaig contactar van ser la Carme i l'Anna, i de seguida em vaig sentir molt ben acollit. Malgrat que no hi col·laboro activament, crec que la feina que fa el president i tots els seus col·laboradors és impressionant, donats els recursos dels quals disposen. Crec que podem seguir col·laborant junts d'ara en endavant; tot i que les dues associacions tenen objectius molt diferents i no hem de barrejar-los, tant el Casal com l'ANC són associacions apolítiques i impulsades per voluntaris amb fortes arrels i conviccions, per tant estic segur que ens entendrem bé!

A l'últim aplec de Sant Jordi hi vas assistir com a representant de la ANC i vas informar a qui ho va demanar, i qui va voler va poder signar per tenir el dret a votar per la independència de Catalunya. Què en penses de tot això? Creus que tota la moguda que s'està fent, tant a Catalunya com a tot arreu on hi ha Catalans, ajudarà al dret a decidir dels catalans?

Com ja he dit abans, no ens podem quedar plegats de braços davant aquest immobilisme tan ranci del govern espanyol. Les empreses catalanes com Grifols triomfen perquè els seus dirigents han fet una aposta decidida, i han jugat fort per dur-la a terme, assumint els riscos. Els catalans hem de fer el mateix amb el nostre país, i tot i que discrepem de vegades amb els nostres polítics, el pas que ha fet el nostre govern actual és una mostra de valentia i de determinació a la que ara no podem donar l'esquena. I el primer pas és demanar que se'ns deixi decidir democràticament.

Moltíssimes gràcies Marc!

"Although it may seem that I left Catalonia to avoid the crisis, in fact I am an "expatriate". This means that Grifols, the company for which I worked in Catalonia, sent me to California in 2007. "

"The move that our current government has made is an example of courage and determination and we can not turn our back on it."

Marc, Tell us a little about yourself. Where were you born, family, profession, hobbies

I am an industrial engineer and son of Maresme (also known as California Catalonia!). Although my family is from Lleida, when my parents were young they "migrated" to Barcelona to open new horizons, and then stayed there forever more. I guess I inherited the adventurous genes from my parents and I left home young, although I moved a little further! I'm married with a Catalan woman and we have an American son who is 4 years old. I consider myself a rather reserved, upfront and very tolerant individual. I love nature and all sports where many things happen very fast. I practice orienteering, mountain biking, trail running and beach volleyball. I wanted to be an astronaut or professional rally racer. Fortunately for my health and my family, I ended up in the computer world, and especially in the world of company system management.

You live and work in Los Angeles, how long ago did you move here and what do you do here? *Although it may seem that I left Catalonia to avoid the crisis, in fact I am an "expatriate". This means that Grifols, the company for which I worked in Catalonia, sent me, in 2007, to its Los Angeles affiliate with a specific mission: implementation and management of computer-related production processes. And for a given period (2 years). Then, the demand for projects and workload held us here for 2 more years, then 2 years more ... and here we are still.*

I always say that you should never believe when the company says that they send you for a determinate period of time. We (my wife and I) had it very clear that if we were leaving Barcelona, we were not planning to return quickly to Catalonia. I have to say that I consider myself lucky, because the transfer process and inclusion at work in Los Angeles was very easy, easier than the majority of Catalans have when they have go abroad because of lack of opportunities.

What do you think of the situation for young professionals in Catalonia?

Regarding the situation of young professionals in Catalonia, I think it is obviously not good. For me, the really worrying problem is whether they will return. Leaving is an enriching experience, both personally and professionally, and the companies established in Catalonia could take advantage of this enrichment and recycling of people who have been out for a while. But now the situation is not attractive at all to go back to Catalonia again. I hope that when the economy improves and the political landscape is clarified, we will take steps to retain this talent at home.

Aside from the work that you have at Grifols, you are the representative of the ANC (Catalan National Assembly) California? First, how was that? And second, how do you see the political and economic situation in Catalonia?

Joining ANC was a natural thing. I was not raised in a radical independence

for Catalonia oriented family, and I do not follow too closely the political situation, but when you see that there is talent and desire to do well in Catalonia, but we lack freedom and resources to do it, I can not stand idly by. I can not stand idly by, because if I did it, I would be dishonoring the memory of my grandparents who lived through the civil war and the postwar, I can't stand idly by because I can't let down my parents who've raised me with the values of democracy and freedom, and neither can I do it because my children deserve a better future.

This is why I joined the ANC and I contacted other members in California. At that time, there were very few members and they were not very well organized. Today, we are a still very young delegation but we already have thirty members, and a group of about 10 people who are committed and willing to work.

Working for the ANC has made me see a world very different from the private sector, which continues to amaze me every day, when you work with the right people who are very motivated: you can do great things. Someday, I would like to study this kind of collective behavior in more detail, and get theories that could be applied to private enterprise. Can you imagine one day having teams so motivated that wages and working hours, what matters the most nowadays, would become totally irrelevant?

What do you miss from Catalonia?

Well, I think I miss the same as most of us here. Family, food, and the outdoors life. I love California and a lot of Americans, but personally I find Los Angeles unwelcoming, and incredibly sparse. This means that, unlike San Francisco or San Diego, you see very few people on the street and too many people on motorways or freeways. Everyone driving around, 7 days a week, 24 hours a day.

From Maresme I miss the clean and warm water of the beaches, being able to go cycling from home to the beach or to the mountain without taking the car, the night of Sant Joan, and the xiringuitos (beach bars) on the sand in the summer's evening.

If you would return to Catalonia today, what would you miss from the US?

I would miss the schedules of shops and banks (here, they understand that you work 8 hours a day, 5 days a week!). I would also miss the easiness to do things, the ability to do everything you can think of, and best of all: you

can always find people willing to share it with you. I am a sportsman who likes to be outdoors, and I am delighted with the weather of California, but sometimes too much sun becomes boring.

What I admire of Americans is that they are very open-minded and optimistic by nature, their pride of being American, how important is for them to have a good balance between professional and personal life, their generosity (a lot of things here work due to donations of people). But the thing I like the most is the fact that there is always water in any restaurant table, without asking for it, and how they fill it up as soon as it is empty!

How did you find el Casal? Or was el Casal who contacted you?

The moment I joined ANC, I had the need to get in touch with Catalans here in Los Angeles, to explain what the ANC does and to reach more people. I think the first people I contacted were Carme and Anna, and I immediately felt very welcomed. Although I do not actively collaborate with el Casal, I think that the work done in el Casal by the president and all his collaborators is impressive, given the resources at their disposal. I think we will continue to work together from now on; although both associations are very different and we should not mix them, both el Casal and the ANC are apolitical associations, and volunteer-driven with strong roots and beliefs, so I'm sure we will have a good relationship!

You attended at the last "aplec" of Sant Jordi as a representative of the ANC, and you informed everybody who asked, and anybody who wanted was able to sign for the right to vote and for the independence of Catalonia. What do you think of this? Do you think all the action is being done, both in Catalonia and everywhere where Catalan are, will help the Catalans to have the right to decide?

As I said before, we can't remain without lifting a finger against the Spanish government's immobility. Catalan companies like Grifols are successful because their leaders have made a firm commitment, and worked hard, taking risks. Catalans have to do the same with our country. One can even disagree with our politicians, but the move that our current government has made is an example of courage and determination and we can not turn our back on it. And the first step is to request that we decide democratically.

Thank you very much Marc!

VOLEU PARTICIPAR?

Si teniu alguna informació, article o alguna cosa per comentar, i ho voleu publicar al Butlletí...

Envieu la informació a: ornellatorralba@gmail.com
(Ornella Torralba, Editora del Butlletí)

Quasi tota la informació anirà bilingüe, o sigui que si podeu enviar els articles traduïts, millor, i si no, ja ho farem nosaltres.

També!

Tindrem una secció nova (ANUNCIS) al Butlletí. Estem buscant gent, companyies, petita-mitjana empresa, que es vulguin anunciar al Butlletí.
Tenim 3 mides d'anuncis i preus diferents:

A. 1 PÀGINA (\$150) B. MITJA PÀGINA (\$100) C. 1/4 DE PÀGINA (\$50) (Anunci per publicació).

Si aporteu \$40 més a qualsevol dels 3 punts, posarem l'anunci a la web per un any. D. WEB/E-MAIL (\$80) per any

Formats d'entrega: Les entregues dels documents (articles, informació) poden ser a través del correu electrònic.

Els anuncis poden ser entregats amb PDF o JPEG. Si teniu algun dubte, poseu-vos en contacte amb l'Ornella Torralba

WOULD YOU LIKE TO PARTICIPATE?

If you have an article or news that you would like to publish in the Bulletin... Please send information to: ornellatorralba@gmail.com
(Ornella Torralba, Bulletin Editor)

We will publish most of the information in Catalan and English. It would therefore be preferable if you send the articles translated.

However, if that is not possible, we will be happy to translate it for you.

Also!

We will have a new section of advertisements in the Bulletin (ANUNCIS/NEWS).

We are looking for people, companies, small-medium business, that would like to include an Ad. Here are our sizes and rates:

A. 1 PAGE (\$150) B. 1/2 PAGE (\$100) C. 1/4 OF PAGE (\$50) (Ad per publication)

Adding \$40 more to any of the three points, we will advertise the ad in our web for a year. D. WEB/E-MAIL (\$80) per year

Formats/Delivery: You can send (articles, information) via e-mail. Ads should be in PDF or JPG format. If you have any questions, please, contact Ornella Torralba